

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

Рік 120, ЧИСЛО 41, П'ЯТНИЦЯ, 11 ЖОВТНЯ 2013 РОКУ

1893

Vol. 120, No. 41, FRIDAY, OCTOBER 11, 2013

\$1.00

Церква і світ очима Владика Б. Гудзяка

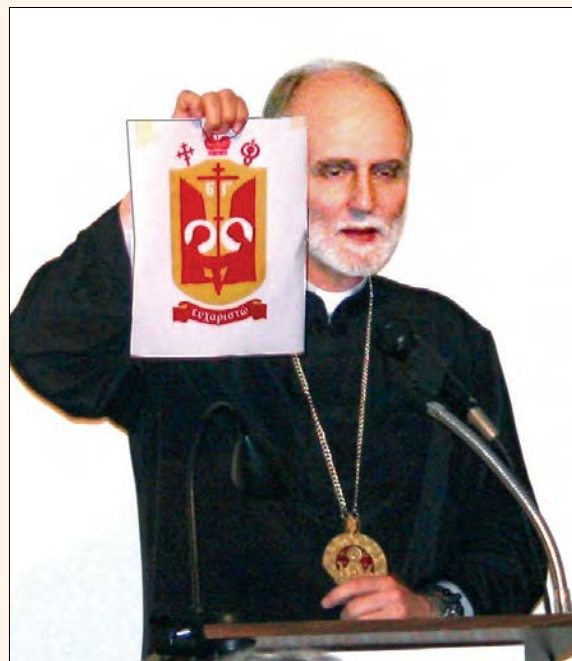
Петро Часто

НЮ-ЙОРК. – 5 жовтня в Українському музеї відбулися збори Головної управи Українського Патріархального Товариства у США, і метою даної публікації є привернути особливу увагу читачів до цієї зовні скромної, нібито звичайної події – насправді за своїм змістом і значенням вона спроможна викликати значний резонанс у всій українській громаді США і, без перебільшення, в Україні та світовому українстві.

Небуденність цих зборів полягала не тільки у тому, що на них був присутній наш визначний церковний, науковий і загальногромадський авторитет – Апостольський Екзарх для Української Греко-Католицької Церкви у Франції, президент Українського Католицького Університету у Львові, постійний член Синоду УГКЦ Владика Борис Гудзяк. Небуденним був характер його доповіді, заздалегідь збудованої так, щоб її головні тези і антитези послали сильний творчий імпульс аудиторії і не лише залучили до обговорення щонайбільше учасників, але спонукали б їх до запропонованого Владикою Борисом високого рівня осмислення проблем і викликів, перед якими сьогодні стоїть і Українська Католицька Церква, і взагалі Церква Христа у всьому світі.

Владика Борис почав свій „вступ до доповіді“ з дещо парадоксальної заяви: мовляв, він ніскільки не переймається питанням офіційного визнання Ватиканом патріаршого устрою УГКЦ. Суть мовле-

(Закінчення на стор. 4)

Владика Борис Гудзяк пояснює зміст герба Єпархії Української Греко-Католицької Церкви св. Володимира в Парижі. (Фото: Петро Часто)

Дмитро Фірташ пожертвував 2.5 млн. дол. на спорудження Меморіалу Голодомору

Дмитро Фірташ.

Проект Меморіалу Голодомору у Вашингтоні.

ВАШІНГТОН. – Упродовж останніх декількох років Крайовий Комітет США у справі визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні геноцидом наполегливо працював над поширенням в американському суспільстві відомостей про цю одну з найстрашніших, а водночас найменш знаних трагедій в історії людства. Вшановуючи пам'ять усіх жертв цього масового народобвиства в Україні у зв'язку з 80-ою річницею Голодомору-геноциду, згаданий всеамериканський Комітет активно інформуватиме світову громад-

ськість упродовж 2013 року.

Серед найважливіших досягнень українсько-американської спільноти у кампанії поширення інформації про Голодомор є отримання федеральної землі у столиці США Вашингтоні для спорудження Меморіалу в пам'ять про жертви Голодомору. Під провідництвом Українського Конгресового Комітету Америки зусилля української спільноти в США увінчалися успіхом: феде-

(Закінчення на стор. 16)

Ю. Тимошенко погоджується лікуватися в Німеччині

Опозиційні партії в Україні очікують, що рішення Президента Віктора Януковича помилувати ув'язнену Юлію Тимошенко буде оприлюднено 14 жовтня. Переговори про її звільнення тривають від червня 2012 року, коли представники від Європейського парламенту Пет Кокс і Олександр Квасневський вперше приїхали до України з цієї місією. У процесі переговорів виникла ідея про лікування Ю. Тимошенко в Європі. 4 жовтня Ю. Тимошенко заявила, що готова прийняти пропозицію щодо її лікування в Німеччині. Нижче вміщуємо текст цієї заяви.

Дорогі мої українці!

Усе менше часу залишається до підписання Угоди про асоціацію з Європейським союзом, яка відкриє нам нову історичну епоху – європейську. Підписання Угоди – це наш доленосний шанс, який, твердо переконана, ми не упустимо і не змарнуємо. Шанс, над реалізацією якого нам доведеться важко попрацювати не один рік, щоб добитися утвердження європейських цінностей, щоб, „обдираючи кулаки до крові“, випалити з нашого життя диктатуру, клановість, несправедливість, безправ'я, корупцію, кумівство.

Роботи у нас буде багато, але Угода про асоціацію з Європейським союзом — це як постріл стартового пістолета. Вона стимулюватиме нас якомога швидше не просто пройти, а пробігти усі кола очищення та становлення оновленої, успішної України.

Самою своєю сутністю, всіма фібрами душі і кожною клітиною тіла прагну, щоб ця Угода була

підписана, щоб Україна вийшла на новий етап свого становлення та розвитку.

Але ж все складається не так просто. Європейський союз визначив 11 критеріїв, які Україна мусить виконати, щоб провідники ЄС були готові поставити свої автографи на Угоді з нашою країною. Одним з таких критеріїв є наполеглива вимога до Віктора Януковича припинити політичні репресії та вибіркове правосуддя, випустити мене з-за ґрат. Очільники ЄС чітко заявили, що без мого звільнення підписання Угоди не відбудеться.

Ще в листопаді 2011 року я публічно звернулася до європейської спільноти з проханням не ставити підписання Угоди в залежність від мого ув'язнення. Я просила „народи, парламенти та лідерів ЄС не допустити, щоб розчарування Заходу Януковичем поширилося на Україну“. Я

(Закінчення на стор. 3)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Звільнено Рената Кузьміна

КИЇВ. – Генеральний прокурор Віктор Пшонка 4 жовтня підписав наказ про звільнення Рената Кузьміна з посади першого заступника Генерального прокурора. Того ж дня Президент Віктор Янукович призначив Р. Кузьміна заступником секретаря Ради національної безпеки і оборони України. „Українська влада усунула головну технічну перешкоду для звільнення Юлії Тимошенко, тож воно може відбутися вже найближчим часом, – заявив у коментарі Радіо „Свобода“ політехнолог Тарас Березовець. – Наразі можливі два варіанти: або її помилують, не знімаючи звинувачень, або ж вона поїде за кордон лікуватися, отримавши відкладене відбуття покарання до виборів президента 2015 року“. (Радіо „Свобода“)

■ А. Меркель не змінить позиції

КИЇВ. – 80 відс. держав-членів Європейського союзу готові підписати Угоду про асоціацію з Україною на вільнолюбському саміті, незалежно від того, якого розвитку набуде справа Юлії Тимошенко. Про це написали 3 жовтня польська і французька преса. Окремо від цієї групи країн стоїть Канцлер Німеччини Ангела Меркель, до думки якої дослухається Голяндія. Тим часом у Брюсселі та Вільнюсі побоюються, що тривалі переговори щодо формування нового уряду в Берліні можуть зайняти всю увагу А. Меркель та не залишать їй часу, щоб ще раз зважити справу Ю. Тимошенко. („Голос Америки“)

■ Борг України сягає 170 млрд. грн.

КИЇВ. – В Україні існує системна проблема невиконання державою рішень Страсбурзького суду щодо виплати грошових компенсацій позивачам. За повідомленням прес-служби Міністерства юстиції, у цьогорічному бюджеті на виплати за рішеннями суду передбачено 84.4 млн. грн., а Володимир Олійник, народний депутат від Партії Регіонів, заявив 8 жовтня у коментарі Радіо „Свобода“, що невиконана сума страсбурзьким позивачам може сягнути 170 млрд. грн. Реформування законодавства за вимогами Страсбурзького суду триватиме не один рік, а виплата Україною всіх грошей за позовами взагалі неможлива, наполягають представники влади. Експерти наголошують: головне – не матеріальна компенсація, а зміна практики застосування права в Україні. („Голос Америки“)

■ Росія переозброює Чорноморську флоту

СЕВАСТОПІЛЬ. – Росія винайшла новий спосіб переозброювати Чорноморську флоту, що базується в Криму. Кораблі приходять з Новоросійська до Севастополя нібито на ремонт, а потім залишаються в Криму, не звертаючи уваги на позицію Києва і порушуючи базові українсько-російські угоди по військово-морську базу Росії. В лютому цього року десантний корабель „Азов“ незаконно ввіз бронетехніку на територію України, у квітні з Новоросійська до Севастополя прийшов рейдовий буксир нового покоління РБ-389 для буксирування російських бойових кораблів і суден в акваторії Севастополя. Ще в Новоросійську на кормі буксира було віддруковано напис „Севастополь“ як порт приписки. 11 вересня Москва без дозволу непомітно провела в Севастопіль рятувальний буксир і водолазне судно, приписані до Новоросійська. (УНІАН)

■ ЦВК відмовила у референдумі

КИЇВ. – Центральна виборча комісія (ЦВК) 8 жовтня повторно відмовилася зареєструвати ініціативну групу з проведення референдуму про вступ України до Митного союзу. Заступник голови ЦВК Жанна Усенко-Чорна заявила про фальсифікацію реєстраційних документів з проведення референдуму. За її словами, серед осіб, які вказуються членами ініціативної групи, є померлі або взагалі люди з вигаданими іменами і прізвищами, а також особи, які не досягли 18 років. Вона підкреслила, що фальсифікація даних документів є кримінально караним злочином, і на наступному засіданні ЦВК вона має намір запропонувати комісії надіслати ці документи в Генпрокуратуру для їх перевірки. („Українська правда“)

Володимир Кличко переміг у Москві

МОСКВА. – Центральна спортивна подія тижня відбулася 5 жовтня в Москві, де в спорткомплексі „Олімпійський“ відбувся боксерський поєдинок за титули чемпіона світу за версіями WBA, IBF і WBO у важкій вазі. Українець Володимир Кличко вийшов на бій з російським претендентом Олександром Поветкіним.

Перед початком поєдинку гімн України заспівала українська солістка Джамала (Сусана Джамаладінова), а гімн Росії, під задалегідь записану фонограму, – Йосип Кобзон.

Протягом місяця перед боєм російські засоби масової інформації щодня подавали думку місцевих експертів та экс-суперників В. Кличка про те, що росіянин зможе побити українця нокавтом. Однак, О. Поветкін не вдалося нічого вигадати проти лівого прямого удару В. Кличка та його захисту в клінчах. Усі 12 раундів В. Кличко провів, не давши супернику шансу на удар.

На початку бою О. Поветкін постійно намагався наблизитися до суперника, не даючи йому діяти на дистанції. Росіянин обрав дуже примітивну тактику, намагаючись вразити суперника силовими діями, що ніяк не могло принести йому успіх. А в сьомому раунді В. Кличко тричі відіслав суперника в нокавн.

Український боксер уміло гасив атакуючий порив росіянина, який часто змушений був у клінчі уникати різючого удару. Від другого удару, що цілком міг стати останнім у зустрічі, О. Поветкін ховався під пахвами В. Кличка, який не надто заперечував проти такого розвитку подій: вищий зріст давав українцеві можливість кілька секунд відпочивати, вагою тіла виснажуючи при цьому суперника.

Двобій Володимира Кличка і Олександра Поветкіна. (Фото: klitschko-brothers.com)

Можна сказати, що В. Кличко переміг „однією лівою“ – належно застосувати праву руку опонент йому не дав. Попри відважність О. Поветкіна, на певному етапі бій був близький до довчасного завершення.

Після закінчення бою усі троє суддів віддали перемогу В. Кличкові з однаковим рахунком – 119:104.

Російські болільники активно потримували О. Поветкіна, скандуючи: „Росія!“. На бій він вийшов з символами язичницького бога Сварога у супроводі його шанувальників.

Коли ж рефері підняв руку українцеві, вся зала свистіла. В. Кличко вирішив подякувати уболівальникам за підтримку, але був заглушений галасом. Голос його був приглушений звукорежисерами, а слова подяки заглушив свист на стадіоні.

Варто зазначити, що під час українського

(Закінчення на стор. 5)

Ухвалено програму українсько-польського співробітництва на 2013-2015 роки

ВАРШАВА. – 7 жовтня Президент України Віктор Янукович і Президент Польщі Броніслав Коморовський підписали програму українсько-польського співробітництва на 2013-2015 роки. Документ був підписаний у Кракові після двосторонньої зустрічі президентів. Програма розроблена для якісно нового смислового наповнення стратегічного партнерства між Україною та Польщею.

Програма визначає пріоритетні завдання розвитку політичного діалогу між країнами та передбачає поглиблення взаємодії в усіх сферах двостороннього співробітництва.

Документ також передбачає посилення взаємодії України та Польщі в євроінтеграційному

напряму, зокрема в контексті підготування до Вільнюської зустрічі „Східного партнерства“ і очікуваному підписанні там Угоди про асоціацію між Україною та Євросоюзом.

Згідно з програмою, в 2013-2015 роках Україна і Польща працюватимуть над посиленням співпраці у таких сферах, як торгово-економічна та інвестиційна діяльність, безпека і оборона, енергетична безпека, прикордонне та міжрегіональне співробітництво, сільське господарство, культура, освіта.

Попереднім аналогічним документом була „дорожня карта“ українсько-польського співробітництва на 2011-2012 роки.

(Інтерфакс – Україна)

Зростає тиск на журналістів в Україні

КИЇВ. – Початок нового політичного сезону у вересні позначився зростанням кількості погроз та залякувань журналістів, а також збільшенням кібер-злочинів проти засобів масової інформації.

Такі дані подає щомісячний моніторинг Інституту масової інформації (ІМІ) „Барометр свободи слова“.

За даними інституту, у вересні було занотовано чотири випадки погроз журналістам (для порівняння, у серпні – один).

У вересні також значно позв'язали кібератаки на засоби масової інформації – чотири випадки. Протягом всього літа 2013 року було зафіксовано лише дві атаки на сайти ЗМІ.

Початок осені також позначився численними і різноманітними атаками на електронні скриньки відомих журналістів та громадських активістів, які відбувались практично кожного тижня.

Найбільшу кількість порушень у вересні ІМІ зафіксував у категорії „перешкоджання виконанню законної професійної журналістської діяльності“ – 11 випадків (у серпні – дев'ять, липні – дев'ять).

Крім того, у вересні також відбулося зростання економічного тиску на ЗМІ та журналістів – три випадки (у серпні – один, у липні – жодного, в червні – один). Деяко зріс і політичний тиск – п'ять випадків (серпень – чотири, липень – один).

Водночас незначно зменшилася кількість побиттів і нападів на журналістів – чотири випадки (у серпні – п'ять, у липні – 10). Однак, було два випадки нападів на приміщення ЗМІ, а протягом літа таких випадків не було взагалі.

Найбільш резонансними порушеннями свободи слова у вересні став тиск на інтернет-видання „Українська правда“ та ініціатива народних депутатів від „Батьківщини“ та Партії Регіонів щодо обмеження доступу до публічної інформації.

Таким чином, з початку року ІМІ занотував 64 випадки нападів та погроз журналістам, 100 випадків перешкоджань законній професійній діяльності журналістів, 37 випадків цензури та 36 випадків політичного та економічного тиску.

(„Українська правда“)

НА ТЕМИ ДНЯ

Евроінтеграція як політтехнологія

Борис Бахтєєв

Найбільша загадка української історії останніх десятиліть: як так сталося, що наша нинішня влада різко повернулася до європейської інтеграції й рішуче повела Україну до асоціації з Евросоюзом? Чому й з якої причини?

Віктор Янукович ішов на президентські вибори з чітко прописаним східним вектором розвитку України. На той самий вектор вказували й мало не всі кроки найвищої влади після 2010 року: підписання Харківських угод, політика Дмитра Табачника в галузі освіти, риторика Миколи Азарова вдома й під час закордонних візитів, „проповідництво“ московського Патріярха Кирила, вочевидь здійснюване з найвищого благословення...

Це – лише те, що не треба відновлювати в пам'яті, лише те, що закарбувалося в ній.

А п'ять-шість років тому очолювана тоді В. Януковичем Партія Регіонів проводила гучну й потужну кампанію протестів проти зближення з „агресивним бльоком“ НАТО. Автор цих рядків на власні очі бачив таку протестну демонстрацію в самісінькому центрі Луганська – з перекриттям руху, зокрема й тролейбусів, з вочевидь не самотужки виготовленою наочною аґітацією, з чітко організованими багатотисячними „народними масами“ та палкими промовами депутатів і представників місцевого керівництва...

Завершилося тоді все, як відомо, тим, що просування України до НАТО було зупинено.

Й от тобі маєш: Україна от-от стане асоційованим членом Евросоюзу, 22 з 28, тобто 78.57 відс. країн якого є водночас членами того самого „агресивного бльоку“.

Дива, та й годі! Чи, може, прозоріння?...

Дуже ймовірно, що відповідь треба шукати не в політичній, а в політтехнологічній площині.

Пригадаймо, якою була всі ці три з половиною роки політика президента, уряду та керівної більшості у Верховній Раді. Точніше, яким був публічний вимір цієї політики.

А був він майже точною копією публічної політики КПРС та, ширше, – СРСР. Таким собі новітнім будівництвом комунізму. Бо мав ті самі три складових.

Складова перша: обіцянки світлого майбутнього, у даному разі „реформ – стабільнос-

ти – модернізації – покращення“. Обіцянки ці, як і свого часу обіцянки побудови комунізму, завжди було витримано в одних і тих самих найзагальніших формулюваннях. Вони з року в рік залишалися й дотепер залишаються однаковими, не зазнавши жодних змін. А термін їхнього втілення в життя був і є гранично невизначеним.

Складова друга: заклики до суспільства затягнути паски, піднапружитися й потерпіти: мовляв, от коли збудуємо комунізм – от тоді й заживемо.

І складова третя: невпинний пошук об'єктивних обставин та конкретних „ворогів народу“, через які й через яких „покращення вже сьогодні“ досі не відбулося. До нещодавнього часу за об'єктивні обставини правила передусім „Евро-2012“ як загальнонаціональна надмета й надідея, що потребувала всезагального самозречення, а також світова економічна криза: ролі „ворогів народу“ виконували „попередники“.

Але час невблаганний.

Футбольний чемпіонат завершився, а прийдешній „Евробаскет“ замінити його в ролі національного надзавдання ніяк не зможе – і масштаби вочевидь не ті, і за популярністю баскетбол дуже вже сильно поступається футболу. Зимова Олімпіада в Буковелі залишається – і до президентських виборів так і залишиться – чимось зі сфери рожевих мрій.

Пристрасті довкола світової кризи вщухають – принаймні, багатотисячні маніфестації вже не перегортають догори дном ані Атени, ані Софію, ані Лісабон, ані Мадрид.

Що ж до „попередників“ – то посилення на них наприкінці четвертого року президентства В. Януковича виглядало б уже й зовсім непереконливо та змушувало б хібащо згадувати про „славний“ 1913 рік, з яким СРСР порівнював свої досягнення аж до самого кінця свого існування.

Зрештою, хіба ж можна уявити, щоб наприкінці четвертого року перебування в Білому Домі Президент США тільки й робив би, що роздавав на невизначене майбутнє ті самі обіцянки, з яких було складено його інавгураційну промову?

Хоч як крути, хоч би як відрізнялися україн-

(Закінчення на стор. 7)

Ю. Тимошенко погоджується...

(Закінчення зі стор. 1)

пояснила, що не хочу, аби європейське майбутнє моєї країни постраждало з будь-якої причини, тим більше через мою долю.

Будучи глибоко вдячною Європі за підтримку мене, я тим не менш розумію, що вона відстоює не лише конкретну особистість, а певні принципи і систему цінностей. Саме тому, що питання набагато глибше, ніж просто вимога мого звільнення, мої заклики не ставити підписання Угоди в залежність від мого виходу з-за ґрат не могли вплинути на позицію Європейського союзу.

Ви знаєте, що вже тривалий час Віктор Янукович не виконує вимогу звільнити мене та вважає, що йому вдасться побудувати „європейську“ Україну на основі диктатури, клановості, корупції, політичних репресій. На щастя, реалізувати такий проект йому не вдасться, бо європейська родина не сповідує подвійних стандартів. Утримувати політичний концтабір в центрі Європи Януковичеві дедалі важче, і тому він вимушений відступати.

Для врегулювання питання з політичними в'язнями в Україні працює спеціальна місія Європарламенту на чолі з Петом Коксом та Олександром Квасневським, які в постійному режимі ведуть переговори з Віктором Януковичем щодо мого звільнення. Я їм безмежно за це вдячна, як і всім світовим керівникам, які їх делегували, вручили їм відповідний мандат та підтримують їхню роботу.

Пет Кокс та Олександр Квасневський передали мені пропозицію стосовно виїзду в Німеччину на лікування.

Я публічно приймаю цю пропозицію. І не тому, що я не довіряю українським лікарям. Від щирого серця вдячна лікарям, реабілітологам, медичним сестричкам та всім, хто надає мені допомогу в клініці „Укрзалізниця“. Я не довіряю не лікарям, а режимові, який готовий і здатний зробити все заради того, щоб мене позбутися.

Я боролася, борюся й боротимуся за свою повну правову реабілітацію, зняття з мене всіх абсурдних, від „а“ до „я“ зфальшованих звинувачень, за повернення до повноцінного політичного життя. Ясно, що виїзд на лікування не вирішує цієї проблеми повною мірою. Але я вірю в те, що такий крок розрядить ситуацію напередодні зустрічі „Східного партнерства“. Тому заради успішного Вільнюсу і успішної України, заради історичної та доленосної Угоди з ЕС я готова прийняти таку пропозицію.

Заявляю чітко та ясно: мій можливий від'їзд до Німеччини не є еміграцією. Я ніколи і ніде не проситиму політичного притулку, не ховатимуся по закордонню. Я своє вже давно відбоялася. Я братиму найактивнішу участь у звільненні України від диктатури.

Усім, хто протестував біля Печерського судилища та під стінами лікарні в Харкові, усім, хто мене підтримує, хто за мене молиться і на мене сподівається, я безмежно вдячна. Низький вам уклін, мої рідні!

Завдяки вам я жодної миті не відчуваю себе самотньою. Знайте, ніколи вас не підведу! Я теж молюся за вас та Україну і вірю в краще!

Ваша Юлія Тимошенко,
Качанівська колонія

(„Українська правда“)

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

■ Про свободу в інтернеті

КИЇВ. – Згідно зі звітом міжнародної правозахисної організації „Freedom House“ від 7 жовтня, Україна дещо погіршила позиції щодо свободи в інтернеті і отримала 28 балів за тим виміром, де 100 є крайньою найгіршою позначкою. Минулого року в Україні було 27 балів. (Радіо „Свобода“)

■ Про Ю. Тимошенко не згадали

КРАКІВ, Польща. – Зустріч Президента Польщі Броніслава Коморовського та Президента України Віктора Януковича відбулася 7 жовтня і тривала понад годину. Вони підписали план польсько-української співпраці на 2013-2015 роки. „Польща та Україна старанно і, здається, плідно працюють на успіх листопадового саміту „Східного партнерства“ у Вільнюсі“, – заявив після зустрічі Б. Коморовський. Всупереч сподіванням, президенти не зробили жодної заяви про подальшу долю Юлії Тимошенко. (Радіо „Свобода“)

■ „Газпром“ знизив ціну для Д. Фірташа

КИЇВ. – „Газпром“ з метою наповнення підземних сховищ газу 8 жовтня знизив для голдингу „Ostchem Group DF“ Дмитра Фірташа ціну природного газу до 260 дол. за 1,000 кубічних метрів. Національна акціонерна компанія „Нафтогаз України“, яка також імпортує газ в Україну, не отримала знижок на паливо від „Газпрому“. 8 жовтня Президент Росії Володимир Путін повідомив на прес-конференції, що „Газпром“ знизив ціну газу для України, яка зовсім недавно була 400 дол., а зараз вона впала до 380-390 дол. („Українська правда“)

■ ФІФА вивчатиме історію УПА

ЦЮРІХ, Швейцарія. – Представники Всеукраїнського об'єднання „Свобода“ Ігор Мірошниченко та Андрій Ілленко 4 жовтня відвідали штаб-квартиру Міжнародної федерації футболу (ФІФА), зустрілися з головою департаменту з комунікацій та зв'язків з громадськістю Вальтером де Грегоріо та передали йому англійські книжки та інші друковані матеріали про діяльність Української Повстанської Армії, а також петицію з вимогою не визнавати забороненою символіку українських національно-визвольних змагань. У петиції містяться заклики до ФІФА виключити з переліку образливих і дискримінаційних символів прапор ОУН і УПА, банери з зображенням Степана Бандери та Романа Шухевича, а також геральдичний знак „Галицький лев“. (Бі-Бі-Сі)

■ Пожежа на стадіоні

ХАРКІВ. – Харківські вболівальники футболу 6 жовтня спалили 310 місць на стадіоні в Дніпропетровську „Дніпро-Арена“ під час гри команд „Дніпро“ – „Металіст“ в Чемпіонаті України з футболу, коли згасло освітлення на стадіоні і арбітри довелися відкласти гру. Після цього уболівальники з Харківки розпалили багаття на стадіоні. Порядок охороняли 1,500 міліціонерів, беркутівців і вояків внутрішніх військ. Додаткові сили було підтягнуто з Запоріжжя, Харкова та Кривого Рогу. Дирекція української прем'єр-ліги прийняла рішення дограти змагання перша половина якого закінчилася з рахунком 2:1 на користь „Дніпра“. (УНІАН)

■ Вибух на кордоні

БАЧІВСЬК, Сумська область. – 4 жовтня під час додаткової паспортної контролі чоловік, який в'їхав в Україну з боку Росії, підірвав себе на прикордонному посту. Близько 1-ої год. ночі з Росії прибув мікроавтобус з молдовськими номерами і чотирма пасажирами – громадянами Молдови. Під час огляду машини прикордонники виявили ще одного чоловіка, який ховався у сальоні і безперешкодно перетнув російський кордон. Для додаткової перевірки чоловіка перевели до кабіни паспортної контролі, де він увімкнув вибуховий пристрій. Порушник загинув, двох прикордонників у тяжкому стані відвезли до лікарні. (Бі-Бі-Сі)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Ще один амбітний плян Д. Трампа

НЮ-ЙОРК. – Американський мільярдер Дональд Трамп оприлюднив свій плян перетворення історичної будівлі пошти у Вашингтоні в елітний готель. У здійсненні проєкту компанія „Trump Organization“ має намір вкласти 200 млн. дол. У готелі розмістяться бенкетна зала, бібліотека, ресторани і крамниці. Початок реконструкції призначено на весну 2014 року, а повністю закінчити роботи Д. Трамп розраховує наприкінці 2015 року. Будівля „Old Post Office Pavilion“, розташована біля Білого Дому і Капітолію, була споруджена в 1899 році. Декілька разів комплекс збиралися зруйнувати, тепер у ньому залишилося тільки пару крамниць. („Кореспондент“)

■ СНІД помалу відступає

НЮ-ЙОРК. – Заступник екзекутивного директора об'єднаної Програми ООН з проблем СНІД (Синдром набутого імунного дефіциту) Луїс Курес запевнив, що до 2030 року людство перемаже цю хворобу. У даний час у світі кожного року додається по 3 млн. людей, заражених СНІД, вмирає від цієї хвороби 1.7 млн. осіб щороку. 20 років тому середня вартість лікування СНІД становила 20 тис. дол., нині вона зменшилася до 150 дол. Згідно з даними згаданої Програми, за останні 10 років кількість заражень СНІД в рік зменшилася на 20 відс., а в 25 країнах, включаючи південноафриканські, – на 50 відс. („Кореспондент“)

■ Німці знають смак у пиві

МЮНХЕН, Німеччина. – 21 вересня стартував традиційний мюнхенський пивний фестиваль „Октоберфест“. Цього року він влаштовується 18-ий раз. Головний бургомістер Мюнхену Крістіан Уде розкоркував дерев'яну бочку свіжозвареного пива. Перший кухоль янтарного напою отримав прем'єр-міністр Баварії, голова партії Християнсько-соціального союзу Хорст Зеехофер. „Октоберфест“ тривав до 6 жовтня. Його відвідали близько 6 млн. осіб з усього світу. Багато з них вбираються в баварські національні костюми: чоловіки – у шкіряні штани до колін, з підтяжками, повстяні капелюхи з пензликом або пером, і гетри, а жінки – в довгі мереживні спідниці з візерунками і вишивкою, корсети на шнурівці і блузки з декольте. Пиво, яке варять спеціально для „Октоберфест“, п'ють літровими кувалками. Ціна за літр в цьому році становить, в середньому, 9.66 євро – залежно від сорту, але не перевищує 10 євро. („Газета по-українськи“)

■ Школи – без осінніх і весняних вакацій

ДУШАНБЕ, Таджикистан. – Міністерство освіти республіки позбавило школярів у цілій країні весняних і осінніх вакацій. Школи офіційно переведені на піврічну систему навчання. Навчальний рік у таджицьких школах, як і раніше, буде тривати 34 тижні і, як запевняють чиновники, скасування четвертей на освітньому процесі не позначиться. Замість двох тижнів навесні і восени, таджицькі школярі зможуть відпочити від школи в січні: зимові вакації триватимуть цілий місяць, з 1 по 31 січня. Втім, під час вакацій будуть проводитися різні освітні заходи, в тому числі учнівські олімпіади. („Дзеркало тижня“)

■ Морська вода лікує

ТОКІО. – Морську воду пропонують використовувати для лікування розладів травлення, а також профілактики раку і виразки шлунка. Такими висновками з громадською поділилися 28 вересня експерти зі Школи Медицини Кочи в Японії. Вони стверджують, що морська вода, проби якої були взяті на глибині 200 метрів, допомагає знищити хвороботворну бактерію „Гелікобактер пилорі“ (*Helicobacter pylori*), яка при потрапленні в організм може спровокувати розвиток серйозних захворювань. Експеримент показав, що регулярне і щоденне вживання пацієнтами морської води зменшувало кількість бактерій в їх організмі майже на 60 відс. („Кореспондент“)

Церква і світ...

(Закінчення зі стор. 1)

ного: переймання, нарікання і тривоги з цього приводу вже можемо залишити минулому. З страшних випробувань ХХ ст., зокрема советського періоду, в якому войовнича безбожність поєднувалася з системним нищенням українства, Церква вийшла з катакомб не тільки живою, але ще сильнішою і впливовішою. Її стійкість у вірі і в захисті української національної душі, її мужність у перенесенні переслідувань і мук, свята чистота жертв в ім'я Христової віри і народної правди та справедливості відкрили перед світом такий духовний потенціал УГКЦ, на тлі якого сьогодні виглядали б уже нонсенсом сумніви щодо неї як повноправної Української Помісної Східної Католицької Церкви.

Вже як історик, Владика Борис окреслив тернистий шлях Церкви і перші, не всіма ерархами підтримані, кроки велетня Христової Віри Йосифа Сліпого, коли той, вийшовши з 18-річної советської каторги, побачив майбутнє Церкви, самостійної і разом з тим універсальної, такими сміливими очима, що цей його погляд злякав багатьох не в міру поміркованих єпископів і священників, тобто сталося за євангельським словом: ність пророка в отечестві своєму. А невдовзі це пророцтво повною мірою здійснилося, несучи у світ зміни, котрі стаються раз на тисячу літ: розвалилася імперія насильства – національного, традиційно-культурного, церковно-духовного – перед враженням і не завжди прихильним світом постала незалежна Українська держава, почався інтенсивний перегляд і зречення від безлічі умов, котрі унеможлилювали не лише практичне втілення ідеї патріархату, але й, властиво, офіційне порушення цього питання перед Ватиканом. Сьогодні це порушення вже зайве: УГКЦ не лише живе за патріаршим устроєм, з власним Синодом, але відновила історичну справедливість, повернувшись до золотого української столиці: 18 серпня в Києві освячено і відкрито Патріарший собор Воскресіння Христового.

Проте, мовби паралельно, існує ще одна реальність, в якій УГКЦ під впливом як позитивних, так і негативних чинників нашого часу, початку ХХІ ст., виказує не тільки сильні, але й слабкі сторони щоденної діяльності.

Владика Борис у своїй глибокій і всебічній аналізі представив цю складну і для Церкви, і для сучасної людини загалом, реальність, котра може погіршитися, якщо Церква не знайде в собі нової сили у проповіді Божого слова і новій євангелізації сучасного суспільства, і може змінитися на краще – у тому випадку, коли Церква збереже і помножить свою здатність підносити людські душі угору, до світла Христової віри і під її впливом змінювати, просвітлювати земне життя.

Що є сильною стороною УГКЦ, вистражданою нею у часи неволі? Ось відповідь Владика Бориса: винесена з катакомб підпілля спадщина – свідчення мучеників, автентична, первісно народна віра, репутація, на якій нема плям співпраці з советським режимом і КГБ. Перевагою УГКЦ є також її вселенськість, тобто вона вийшла з географічних і етнічних меж, водночас залишивши здоровим зв'язок з національною ідентичністю і спільнотою: це українська, але не національна Церква. Особливо сильною стороною є, за словами Владика, „традиція визначних керівників“: цей ряд імен – Андрей Шептицький, Йосиф Сліпий, Мирослав-Іван Любачівський, Любомир Гузар – свідчить про високий богословський рівень ерархії, про її непохитну вірність у вірі, про близькість до народу не лише в питаннях віри, але й у соціальній проблематиці.

Цей якісний ряд імен дає відповідне продовження нині. УГКЦ має „динамічного, харизматичного Патріярха, молоде монашество, молоде і чисельне священство, велику кількість семінаристів“.

Ще й такі гідні риси, підкреслює Владика Борис: злагода в Синоді і між монашими чинами, спокійне, без боротьби, передання влади в Церкві і, як вислід, – висока довіра до неї з боку суспільства в Україні.

Поряд з перерахованим вище – слабкі сторони. Серед них, як стверджує Владика Борис,

є: у зв'язку зі змінами головних осідків Церкви (Львів–Рим–Львів–Київ) центральні структури перебувають ще в зародковій стані, корпоративна культура ще не вироблена; ритуальності в Церкві все ще більше, ніж місії; клерикалізм, непродуктивне зрощення релігії з політикою; надмірний матеріалізм деяких священників; слабкий вклад у розвиток власного богослов'я і церковної думки, зокрема соціальної доктрини; недостатнє використання мирянського потенціалу.

Окремо Владика Борис зазначив важливість присутності у церковному і загальносуспільному житті старійшин-старців, котрі з висоти особливого досвіду – духовного, етичного, світоглядного мали б що сказати людям, молодшим поколінням. Таким „старцем“ є на нинішній день лише один український християнин – Владика Л. Гузар, тому до його слова така увага з боку всієї України.

Третій розділ аналізу Владика Борис присвятив тим можливостям Церкви, котрі надає наш час з його бурхливим розвитком інформаційно-комунікативних технологій. Йдеться про інтенсивніший і глибший вплив Церкви і української християнської культури; про ролі УГКЦ як медіатора між Сходом і Заходом і примирення між „двома Українами“; про спроможність духовного провідника забирати слово в тих питаннях, в котрих суспільство дезорієнтоване; про активніше свідчення в західному світі „автентичного християнства Української Церкви-мучениці“; про ґрунтовніший вишкіл священників і богословів і про всевищу активність у Церкві мирян і мирянок.

Нарешті – про загрози, які все масштабніше чигають не лише на УГКЦ, але на кожну християнську конфесію і її спасену місію в людському світі. Загалом вони відомі, але від того не менш небезпечні. Це „глобальний секуляризм, дераціоналізація культури і антропології, десакралізація, все більша ворожість глобальних політичних, ідеологічних і релігійних течій супроти християнства; комерціалізм, котрий проникає з суспільства в Церкву; в Україні – політичні маніпуляції в конфесійних питаннях і конфронтації з православними та іншими конфесіями; на поселеннях – асиміляції, а також конфлікт між збереженням національної ідентичності і місії; небезпечний „тріумфалізм“, коли післяпідпільне релігійне піднесення може закінчитися відходом від Церкви, що відбулося в Європі, а тепер от – у Польщі, і що в Україні може статися ще у коротшому часі; „занадто вигідні стосунки з владою на місцевому і регіональному рівні, стишення критичного голосу справедливості“.

Як бачимо, небезпеки не уявні, не „так звані“, вони вже даються взнаки у довколишній дійсності. З яким результатом Церква прийме ці загрози виклики, залежатиме від багатьох чинників, але передусім – від її вірності Христовому Слову і від її практичних кроків в напрямку „щоб усі були одно“ – в напрямку єдності Вселенської Христової Церкви.

Тому варті підкреслення та глибина і відвертість, з якими Владика Борис оцінив буття Української Греко-Католицької Церкви на її шляху з минулого в майбутнє. Ця глибина і відвертість не могли не викликати реакції в залі: була низка відповідних запитань і додатків (Микола Галів, Андрій Шуль, Мотря Мілянчик, Валентин Лабунський, Олесь Лабунька), за ними, – низка поданих Владикою Борисом уточнень.

Проводили цими незабутніми зборами двоє керівників Головної управи Патріархального Товариства – колишня голова Рома Гайда і обраний на цей пост д-р Андрій Сороковський, які у своїх коротких виступах акцентували увагу присутніх на доцільності підтримати це видання збільшенням числа передплатників, оскільки, як зазначив Владика Борис у статті „Контекст історії журналу“, „Патріархат“, як і ціла наша Церква, робить неоціненний внесок у сучасне вселенське церковне життя“.

Одне з запитань стосувалося заснованого Владикою Борисом герба Апостольського Екзархату УГКЦ у Франції. Цей герб пов'язаний з іменами перших християнських мучеників Бориса і Гліба, на історії життя і обставинах смерті яких шановний доповідач зупинився докладніше.

Делегація КУК зустрілася з новим Міністром імміграції Канади

ТОРОНТО. – 17 вересня представники Конгресу Українців Канади (КУК) мали зустріч з новопризначеним Міністром громадянства та імміграції Крисом Александером, під час якої обговорили низку питань, що цікавлять українсько-канадську громаду.

До складу делегації входили президент Конгресу Українців Канади Павло Грод, співголова Імміграційного комітету КУК Євген Дувако та виконавчий директор Канадсько-української імміграційної служби Людмила Колесніченко.

На початку обговорення президент КУК П. Грод окреслив такі важливі для українсько-канадської громади теми, як сучасний стан взаємин між Канадою та Україною, політично мотивоване і вибіркове правосуддя в Україні, сприяння економічному розвитку України, розбудові її громадянського суспільства і забезпечення умов, необхідних для підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським союзом на зустрічі „Східного партнерства“, що відбудеться в листопаді у Вільнюсі.

„Ми заохочуємо уряд Канади робити безпосередні подання до провідників Європейського союзу з закликом до прискорення євроінтеграції України, – заявив П. Грод. – Уряд Канади має можливість взяти на себе провідну роль у створенні позитивної атмосфери напередодні підписання Угоди про асоціацію між Україною

та Європейським союзом“

Президент КУК відзначив велику роль Канади у справі боротьби з торгівлею людьми і в наданні допомоги жертвам організованої злочинності та сексуальної експлуатації.

П. Грод також порушив питання, пов'язані з імміграцією з України, – зокрема щодо зміни мовних вимог, які є перешкодою для багатьох прибульців з України, спрощення візового режиму для українських громадян, що приїжджають до Канади.

Серед інших питань, порушених делегацією КУК, була позиція КУК щодо політики денатуралізації і депортації, воз'єднання сімей, а також питання відповідного представлення Голодомору-геноциду 1932-1933 років в Україні, складних явищ в житті канадського українства у Канадському музеї з прав людини у Вінніпезі.

Міністер К. Александер, уважно вислухавши позиції КУК, зазначив, що багато з них вповні збігаються з його особистими поглядами.

Президент КУК П. Грод, скориставшись нагодою, запросив Міністра К. Александера взяти участь у XXIV форумі Конгресу Українців Канади в Торонто 8-10 листопада – в надії на продовження цього позитивного діалогу.

Конгрес Українців Канади

Студенти вимагають судити комуністів

Сергій Горлицький

КРИВИЙ РІГ. – Активісти громадської організації „Студентська свобода“ провели 23 вересня ходу вулицями міста з нагоди 74-ї річниці спільної паради комуністів СРСР і нацистів Німеччини, який відбувся в Бресті у 1939 року після початку Другої світової війни.

30 студентів, не зважаючи на негоду, пройшли колоною до пам'ятника легендарному засновникові міста козакові Рогу, де провели віче, на якому голова „Студентської свободи“ Андрій Кондратьєв та інші промовці розповіли про те, як СРСР забезпечував нацистів Гітлера набоєм, зброєю та продовольством.

Учасники акції наго-

лосили на тому, що досі приховують та заперечують злочини комунізму, який активно крокує Україною як поплічник партії влади. Студенти скандували: „Комунізму – Нюрнберг 2“, „Геть червоних з України!“.

Під час акції криворізьких студентів. (Фото: „Студентська свобода“)

Володимир Кличко...

(Закінчення зі стор. 2)

гимну перед боєм камера жодного разу не показала спорткомплекс з прихильниками В. Кличка і українськими прапорами, не дала жодного крупного плану українського боксера.

У свою чергу О. Поветкін, взявши слово, заявив, що буде більше тренуватися і перемаже українця. Глядачі голосно кричали і апльодували переможеному боксерові.

Чемпіон світу за версією WBC Віталій Кличко, який був секундантом брата, заявив: „Поветкін продемонстрував колосальну волю до перемоги“.

Після бою російські засоби масової інформації подали такі думки експертів: „Кличко міг укласти Поветкіна ще в сьомому раунді, але тоді Росія ввела б війська!“.

Також користувачі зауважили відсутність українського прапора на ринзі і кадрі під час трансляції в момент перемоги.

Колишній віце-прем'єр Росії Альфред Кох, який раніше зазначав неадекватні нападки Кремля на євроінтеграційні плани України, так

прокоментував бій: „Такий густий заміс націоналізму, під який виходив на ринг Поветкін, можливий лише при повній упевненості у перемозі. Як по-дурному виглядає усе це – кольчуги, мечі, „онуки Сварога“, після такої беззубої і бездарної поразки, якої завдав „російському витязеві“ навіть не геній боксу, а просто добре тренований, спокійний і сильний професіонал. Як чудово було, що дівчина, одна, без грімкої міді оркестри, співала пророче: „І покажем, що ми, браття, козацького роду“. І показали!“

За підсумками поединку В. Кличко захистив титул „суперчемпіона“ світу WBA (Всесвітня боксерська асоціація), а також чемпіонські звання за версіями IBF (Міжнародна боксерська федерація) і WBO (Світова боксерська організація). Поединок з О. Поветкіним став для В. Кличка 64-им в кар'єрі. 61 бій українець виграв (51 – нокавтом), а три рази був переможений. О. Поветкін зазнав першої поразки в 27 поєдинках.

Менеджер В. Кличка Бернд Бенте виключив можливість бою-реваншу між українцем і О. Поветкіним, оскільки під час першого поединку українець володів беззаперечною перевагою.

(„Українська правда“, УНІАН, Радіо „Свобода“)

АМЕРИКА І СВІТ

■ Китайці багатіють

ПЕКІН. – Число долярових мільярдерів у Китаї досягнуло 315 осіб. 11 вересня пекінський журнал „Гурун“, який і складає цей список, повідомив, що від початку цього року даний показник збільшився на 64 особи у порівнянні з 2012 роком. Список багатіїв очолив голова корпорації „Dalian Wanda Group“ Ван Цзяньлін. Його компанія працює у сфері нерухомості. Підприємець збільшив свій маєток удвічі – до 22 млрд. дол. У другому рядку „багатого“ списку – виробник безалкогольних напоїв „Wahaha“ Цзун Цінхоу. Його маєток оцінюється у 18.7 млрд. дол. Найбагатшою жінкою Китаю стала Ян Гуйянь, головний акціонер будівельної компанії „Country Garden Holdings“. Вона володіє 8.3 млрд. дол. Наймолодшим у списку є 39-річний Річард Лью, який успішно працює у сфері інформаційних технологій. Всього у світі на даний час є 1,426 долярових мільярдерів, зокрема у США – 442, серед яких найбагатшим є засновник компанії „Microsoft“ Бил Гейтс. („Кореспондент“)

■ Потепління – це провина людства

НЮ-ЙОРК. – Вчені з Міжурядової групи експертів з питань змін клімату (МГЕЗК) на 95 відс. впевнені, що головною причиною глобального потепління від 1950-их років є людський чинник. В оприлюдненому 27 вересня звіті експерти остерігають, що подальші викиди парникових газів спричинять ще більше потепління і зміни у всіх аспектах кліматичної системи. Аби затримати негативні зміни, потрібно буде „істотно та постійно зменшувати викиди парникових газів“. Документ став першою з очікуваних протягом наступних 12 місяців трьох частин дослідження МГЕЗК. Звіт вважається найдокладнішим на сьогодні викладом розуміння механіки глобального потепління на планеті. У ньому підкреслюється, що багато кліматичних змін, які спостерігаються з 1950-их років і до сьогодні, не мають аналогів протягом тисячоліть. Кожне з останніх трьох десятиліть було теплішим за попереднє. Всі ці три десятиліття були теплішими за будь-який аналогічний період, починаючи з 1850 року і, цілком можливо, за будь-який період за останні 1,400 років. (Бі-Бі-Сі)

■ Дж. Кері закликає вірити у США

ДЖАКАРТА, Індонезія. – Виступаючи 3 жовтня на зустрічі Азійсько-Тихоокеанського економічного співробітництва, Державний секретар США Джон Кері запевнив, що бюджетна криза у США в жодному разі не послабить економічної, військової і дипломатичної сили США на світовій арені. „Я звертаюся до всіх наших друзів і ворогів: не приймайте цей тимчасовий епізод в американській політиці за щось значніше, ніж політичний момент“, – сказав Дж. Кері. Через відсутність компромісу щодо прийняття бюджету на 2014 фінансовий рік з 1 жовтня частина федеральних установ США не діє. Республіканці пропонують скасувати або відкласти реформу охорони здоров'я, яка вважається однією з основних ініціатив Президента Барака Обами. Демократи заявляють, що закон про реформу був прийнятий три роки тому, і його дія не може бути предметом обговорення. (Інтерфакс-Україна)

■ Уряд не працює, а гроші йдуть

ВАШІНГТОН. – Департамент фінансів США заявив, що нездатність американського уряду виконувати свої фінансові зобов'язання може підштовхнути країну до нової рецесії. Перше за 17 років тривале закриття уряду коштує американській економіці величезних грошей. За одними оцінками, щоденні збитки для бізнесів, туризму та від несплаченої платні складають 300 млн. дол. щодня. Або понад 1.7 млрд. дол. щотижня. „Закриття уряду – це вже погано. Але нездатність підняти межу на зовнішні заощадження набагато гірше, бо це може завдати серйозної шкоди не лише американській, а й світовій економіці“, – так прокоментувала ситуацію виконавчий директор Міжнародного валютного фонду Крістін Лагард. („Голос Америки“)

Українці в Росії

Ще недавно у „Свободі“ регулярно з'являлися вістки про життя і діяльність українських громадських організацій в Росії. До тижневика писали діячі української діаспори з Мурманська і Хабаровська, з Камчатки і Поволжя. Останнім часом число таких вісток відчутно зменшилося. Може, українці повернулися на батьківську землю? Ні, не повернулися. Навпаки, багато заробітчан з України переїхало до Росії в пошуку праці. Лише офіційно існує 300 тис. зареєстрованих мігрантів з України. Загалом українці в Росії становлять третю за величиною етнічну групу населення після росіян і татарів.

Причина такого зниження активності – у негативному ставленні сучасних провідників Росії до організованого життя українців. Переслідування почалися з Москви. 24 листопада 2010 року Верховний суд Росії заборонив Федеральну національно-культурну автономію „Українці в Росії“. Урядові не сподобалися заходи з вшанування пам'яті жертв Голодомору-геноциду в Україні. Переслідування впали на Об'єднання українців в Росії, Бібліотеку української літератури в Москві, Український освітній центр при середній школі ч. 124. Про цей тиск писала „Свобода“. У Санкт-Петербурзі, Сургуті, Воронежі та Уфі теж почалася „зачистка“ українського культурного руху. Жорсткі перевірки українських центрів, які почалися в багатьох регіонах, виявили упередженість російської влади й політичне підґрунтя цієї справи.

У висліді багато українських активістів призупинили свою участь в громадському житті, діяльність ряду об'єднань обмежилася суто етнографічними співами і танцями. Українська молодь зростає, не знаючи історії визвольної боротьби, причин великої чисельності українців в Росії. Ніде в світі Українська Греко-Католицька Церква не є такою розпорошеною, як на теренах Росії.

Світовий Конгрес українців намагається протистояти політичному тиску Москви, залучає українські організації до єдності з світовим українством. Лише у вересні членами СКУ стали регіональна громадська організація „Українці Москви“, Українська національно-культурна автономія Санкт-Петербурга, Далекосхідній український духовний культурно-просвітницький центр „Просвіта“, Сибірський центр української культури „Сирій клин“ та Саратовське земляцтво українців „Поволжя“. У напрямі такого єднання діє також Українська всесвітня координаційна рада в Києві. Ці зусилля можна підтримати на основі сталих зв'язків, листування, допомоги. І саме тепер такої допомоги потребують українці, які постраждали від жакликої повені на Далекому сході Росії.

Голова громадської організації „Українське земляцтво Хабаровського краю „Криниця“ Наталія Романенко звернулася з проханням про допомогу людям, які потрапили в біду.

Українці Москви негайно оголосили збір пожертв для допомоги українській громаді Далекого сходу. Першими розпочали збір фондів учасники Української народної хорової капелі Москви під керівництвом Вікторії Скопенко. Відкрито спеціальний рахунок у системі „Яндекс. Деньги“. Оголошено адресу земляцтва: „Криниця“, Амурський бульвар, 51, кв. 2, Хабаровськ, 680000, Russia.

Стихийне лихо теж єднає українців. Але це лихо мине, а політичні проблеми громад залишаться. Пам'ятаймо про них!

ІСТОРІЯ

Москву будували українські в'язні

Левко Хмельковський

Останнім часом в російських засобах масової інформації з'явилося чимало публікацій, присвячених будівництву семи московських хмаросягів, які також називають „сталінськими висотками“. Їх було закладено 7 вересня 1947 року з нагоди 800-річчя Москви. Стиль – радянський монументальний класицизм. Побудовано кілька таких будинків Йосиф Сталін хотів увінчати перемогу в Другій світовій війні і показати світові силу СРСР. Будували не тільки у Москві, а й у Варшаві. Не маючи досвіду висотного будівництва, СРСР копіював американські висотні будівлі. А щодо забезпечення будов робітниками СРСР мав досвід. Керувати будівництвом доручили Лаврентієві Берії, і він негайно привіз до таборів у Москві тисячі арештованих українців. Про це тепер не згадують, але українці про таку наругу пам'ятають, про що свідчить вміщений нижче спомин Анастасії Тимошів з Бучача, котрий був надрукований в збірці Івана Ружицького „Тернистими шляхами“ 1999 року.

„... Випадково потрапив мені в руки туристичний довідник по Москві. І перший матеріал, з яким я ознайомилась – це дані про університет ім. Ломоносова. Все грандіозне. Десятки тисяч кімнат. Висотні шпиль. Навіть зірка, що завершує цей ансамбль, має довжину крила кілька десятків метрів і є одночасно спостережним астрономічним пунктом. Все це написано. А от скільки костей людських під цією будівлею, скільки пролито сліз і людського горя, зв'язаного з цим будівництвом, ніде не сказано. А будували цю величну споруду сотні тисяч невольників.

7 січня 1949 року арештували мене разом з мамою. Батька також думали арештувати, але він був дуже хворий. Нас з мамою повезли спочатку в Бучач, а потім у Чортків. Там мене тримали у тюрмі п'ять місяців. А свого сина Василька – восьмирічну дитину, я залишила на сестру. Що кому була винна я? Чи моя старенька мати, а тим більше та восьмирічна дитина? Страждали ми всі.

У травні нас з мамою розлучили. Я потрапила в групу молодих і здорових жінок та дівчат. Нас готували до якоїсь важкої праці. Привезли на розподільний пункт у

Львів, а зі Львова повезли на схід. І ось радість наша „неізмєрна“: ми в „зореносній“ столиці. Нас поселили в наметах. І стали ми будівельниками найвеличнішої споруди в совітській імперії, яка б мала символізувати її перемогу у Другій світовій війні.

Наш табір складався з двох частин: жіночої – 3,000 і чоловічої – 5,000 осіб. Крім нашого, таких таборів було ще багато. Ми працювали на цементному заводі і розгружали будівельні матеріали, що приходили ешелонами.

Робота була важка. Мужчини працювали безпосередньо на будівництві. Прийшла осінь, а потім і початок зими. Начальники боялися збавити темпи будівництва. А тому на будівництво бараків виділяли дуже мало людей. Бараки не закінчили. Московський мороз, а ми – в наметах. Щоб переспати і не замерзнути, ми забирали матраси і кози у товаришів, які були на зміні. І так ледве досипали тих вісім годин. Народ хворів і вмирав. Мертвих кудись вивозили, на їх місце везли нових і нових людей.

Такі важкі умови праці і побуту, а ще туга за батьками та дітьми, робили наше життя просто нестерпним. Одна розрада – молитва. Була серед нас Надя з Дрогобиччини. Вона знала весь хід церковної відправи, і ми майже кожної неділі проводили відправу. У нас це все було організовано та красиво, що навіть мужчини через огорожу перескакували до нас, щоб помолитися. Начальство не забороняло нам відправу, але казали співати тихенько.

Під кінець 1950 року будівництво завершувалось. Стали переглядати справи каторжан. Спершу відпустили 300 жінок, які мали малих дітей до семи років. У другу туру відпустили 400 жінок, які мали дітей до 14 років.

Ми закінчили будівництво. Цілий світ був здивований від темпів будівництва Московського університету. Виросло світло „правди і науки“. А чи знав світ скільки каторжан лягло кістками біля цієї будівлі? А скільки сотень тисяч маленьких дітей померло, в яких забрали батьків і матерів, або було приречено на безпросвітне бідуння?

Чи знають пани студенти, шановні професори, як дорого заплатили ми за цю розкішну споруду?..

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Газета заснована у 1893 році

Видає Український Народний Союз

Головний редактор: Рома Гадзевич

Редактори: Левко Хмельковський, Петро Часто

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays by the Ukrainian National Association, Inc. at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

☎ (973) 292-9800

E-mail: svoboda@svoboda-news.com

Fax (973) 644-9510

Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to:

Svoboda, P. O. Box 280, 2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Передплата: \$65.00 на рік, \$40.00 на півроку.

Для членів УНСоюзу – \$55.00 на рік, \$35.00 на півроку.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda“.

Periodicals postage paid at Caldwell, NJ 07006 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ“

Адміністрація / Оголошення	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 Fax (973) 644-9510 E-mail adukr@optonline.net
Передплата	Володимир Гончарик ☎ (973) 292-9800 x 3040 E-mail subscription@svoboda-news.com

„Municipal Building“ в Нью-Йорку (зліва) – житловий будинок на Кудринській площі в Москві.

Євроінтеграція як...

(Закінчення зі стор. 3)

ські політичні реалії від американських – а звітувати теж чимось треба.

Тільки от чим?

Отут і стала в нагоді „євроінтеграція“.

У разі підписання угоди про асоціацію це буде таке досягнення, яке, навіть будучи одним-єдиним, переважить відсутність будь-яких інших посувань у будь-яких інших сферах життя.

Але це – лише один бік справи.

У телевізійних ток-шов представники Партії Регіонів повторюють і повторюють: після підписання Угоди про асоціацію на нас чекають важкі часи, тяжкі часи. Зверніть увагу: не „часи наполегливої роботи“, не „певні ускладнення“, навіть не „складні часи“, не щось у тому ж дусі – а „важкі“ й „тяжкі“.

Складається враження, що наша влада вже приготувалася списувати на євроінтеграцію всі майбутні економічні негаразди, усі власні прорахунки. Угода про асоціацію стане для неї, нашої влади, справжнім порятунком – футбольним чемпіонатом та світовою кризою „в одній особі“, а керівництво Євросоюзу має всі шанси заступити почесне місце „попередників“ як винуватців геть усіх лих.

А що: мовляв, це не ми таку політику ведемо, це від нас євросоюзівці вимагають, руки нам викручують...

Саме таке ставлення протягом усіх останніх років ми спостерігаємо до Міжнародного валютного фонду.

Здавалося б, усе надзвичайно просто: якщо він, МВФ, такий капосний, то не ходить до нього по кредити – ото й усе! Але ні: наша влада позичає у МВФ гроші, а потім його ж виставляє винуватцем усіх економічних негараздів: мовляв, то він, клятий, вимогив якись незбагненні висуває, то він, супостат, прирікає українців на бідність і злидність.

Власне, оце надто вже наполегливе драматизування президентським оточенням наслідків Угоди про асоціацію – воно й змусило всерйоз замислитися про ймовірність суто технологічного призначення тієї асоціації. Воно й змусило припустити: євроінтеграція для нашої влади – то не мета, а засіб.

Підписання угоди про асоціацію з ЕС стане здійсненням усіх бажань влади в одному кошикові: тут вам і національна надмета – справді варта надзусиль, тут вам і об'єктивні обставини – справді поважні й, справді об'єктивні, тут вам і потенційні винуватці.

Зрештою, після підписання угоди про асоціацію влада цілковито зможе спочивати на лаврах, не обтяжуючи себе взагалі нічим: євроінтеграція – та сама, котра „тяжкі часи“ – усе спише.

З цими лаврами цілком можна буде без зайвих клопотів в'їхати в будинок на Банковій ще на один термін. Незалежно від того, як реально „покращуватиметься“ життя в Україні.

Що ж до ЕС...

Після підписання Угоди у взаєминах між Україною та Євросоюзом неминучий так званий інерційний період. Поки цю угоду ратифікують Європарламент, поки її ж ратифікують парламенти всіх 28 країн – членів... Якщо в Україні не стане чогось геть уже кричущого, в уяві євросоюзівців наша країна неминуче ніби застигне в стані листопада 2013 року, і застигне на достовір тривалий час.

А тут якраз і президентські вибори.

Звісно ж, дуже хотілося б вірити, що Асоціацію буде підписано й ратифіковано. Зрештою, влади приходять і відходять, а Україна залишається.

От тільки дуже хотілося б помилитися, але варто бути готовими до того, що після підписання угоди в Україні обвалиться все, що тільки може обвалитися.

Спеціально для комуністів та іже з ними: обвалиться не внаслідок асоціації з Європейським союзом – а внаслідок дій та бездіяльності влади під прикриттям цієї асоціації.

І якщо так, то на Україну чекає велика небезпека.

Припустімо: минули президентські вибори, і виявилось, що протягом наступних п'яти років Україною керуватиме та сама владна команда, що й тепер. Євроінтеграція буде для неї відіграною акцією, і влада шукатиме нових політехнологічних проривів.

Асоціація – то не повноправне членство і, у принципі, її можна переграти – мовляв, як асоціювалися, так і розасоціюємося.

Це принесе проблеми українському підприємству й українським громадянам? – Зважаючи на ставлення влади до „не свого“ бізнесу, а тим паче до громадян, можна припустити: такою вже великою перешкодою ці проблеми для неї не стануть.

І як би не вийшло, що одного аніж не чудового дня та сама влада нам усім скаже: мовляв, експеримент з євроінтеграцією не вдався, сподівань, які на неї покладали, асоціація з ЕС не виправдала – тож ходімо тепер до російського Митного союзу... Або кучмівським шляхом – до багатовекторності, а фактично до третього світу.

І насамкінець – заради справедливості.

Спробуймо пригадати, хто з політичних керівників під час президентської кампанії 2009-2010 років, розмалювавши свої агітаційні білборди й намети в мілітарі-аля Наталя Вітренко, обіцяв нам „єдиний простір від Ужгорода до Петропавловська-Камчатського“. Пригадали?

Тоді пригадаймо ще: особою, наближеною до якого „імператора“ – чи то пак „імператриці“, – був під час тієї ж президентської кампанії нинішній палкий апологет Митного союзу Віктор Медведчук?

То що ж виходить: мало не для всього без винятку українського політикуму євроінтеграція – не більше, ніж технологія?..

(„Українська правда“)

Борис Бахтєєв – незалежний український публіцист, мешкає в Києві.

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Це виклик культурній традиції

До „Свободи“ 29 вересня надійшла заява Консistorії Харківсько-Полтавської єпархії Української Автокефальної Православної Церкви, уривок з якої вміщено нижче.

Знищення 25 вересня у Харкові меморіальної дошки визначному філологу, проф. Юрієві Шевельову стало промовистим символом сучасної культурної ситуації в місті, яке протягом XIX-XX ст. мало славу одного з найбільших наукових, літературних, освітніх центрів України(...). У Харківсько-Полтавській єпархії Української Автокефальної Православної Церкви з боєм сприйняли брудну хвилю образ на адресу дорогої для нас людини. Адже перший повоєнний приїзд до Харкова Ю. Шевельова організувало Харківське крайове братство апостола Андрія Первозваного. Значна доля фондів на виготовлення дошки була зібрана в громадах єпархії. Було б легковажністю звузити сенс вчиненого місцевими вандалами до знуцання над пам'яттю заслуженої людини. Наклепницька кампанія, в якій взяли участь вищі чиновники облас-

ти й міста, – це виклик автохтонній культурній традиції Слобожанщини та творчому, науковому, політичному середовищу, яке прагне її розвивати(...). Добре відомі імена осіб, які, викликаючись представляти патріотичні українські кола Харкова, охоче беруть участь у провокаційних заходах і кампаніях дискредитації опозиційних політиків(...).

Пам'ять про Ю. Шевельова вимагає від української громади Харкова подолати містечкові чвари й претензії окремих осіб на лідерство, мобілізувати свої сили, консолідуватися в захисті культурної спадщини та своїх громадянських прав, боронитися не лише від відвертих ворогів, але й від прихованих провокаторів(...).

Ігор Ісиченко,
Архієпископ Харківський
і Полтавський УАПЦ, Харків

Відзначимо 110-річчя Євгена Адамцевича

Н а б л и ж а є т ь с я 110-річчя від дня народження Євгена Адамцевича – кобзаря, композитора, творця „Запорозького маршу“. Є. Адамцевич – сліпий бандурист, віртуозний виконавець українських народних історичних пісень, народився 19 грудня 1903 року в селі Солониці під Лубнами у родині станційного службовця. Дволітнім осліп. Деякий час навчався в Київській школі для сліпих. Потім проживав в Ромнах.

Грати на бандурі навчився в талановитого місцевого бандуриста Мусія Олексієнка, виступав з 1927 року в складі Миргородської капелі бандуристів та самостійно. На схилі літ залишився без засобів для існування. Жив з гри та співу на роменському базарі. Радянська влада трактувала це як жебрацтво й кобзаря переслідувала. Помер Є. Адамцевич у 1972 році. Бандура Є. Адамцевича зберігається в Музеї театрального мистецтва у Києві.

„Запорозький марш“ був написаний саме в Ромнах.

Його твір часто лунає у програмах телебачення і радіо, звучить на святах і велелюдних зборах.

Я мала особисту розмову з головою Сумської обласної державної адміністрації Юрієм Чмиром, який відразу погодився з моєю пропозицією гідно вшанувати пам'ять Є. Адамцевича.

Святкування відбудеться на державному рівні, але дуже хотілося б, щоб до вшанування пам'яті творця „Запорозького маршу“ долучилося якомога більше українців, щоб

Євген Адамцевич грає на базарі.

ці урочистості відбулися в школах і культурних установах України і діяспори.

Сумський осередок Всеукраїнського товариства „Просвіта“ вже розпочав ретельне підготування до відзначення цієї дати. Будемо раді порадам, щирим міркуванням та найбільше тому, якщо до нашої спільної справи приєднаються небайдужі українські громади світу.

З пропозиціями та побажанням просимо звертатися на адресу: Управління культури і туризму, національностей та релігій, Олена Мельник 40030, м. Суми, площа Незалежності, 2, Суми 40030 Ukraine. Тел.: (380-542) 631-344. Електронна адреса: sumykult@mail.ru.

Електронна адреса Сумського осередку Всеукраїнського товариства „Просвіта“: prosvita-sumy@ukr.net. Голова – Олександра Шевченко.

Наталя Литвиненко-Орлова,
Мурманськ, Росія

Шановні дописувачі!

Щоб прискорити опублікування в газеті Ваших статей, листів та інших кореспонденцій, просимо надсилати їх до редакції електронною поштою на адресу svoboda@svoboda-news.com у форматі DOC.

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Прозвучав „Перший дзвінок“ в Школі українознавства

Ксеня Ференцевич

НЮ-ЙОРК. – 14 вересня після Літургії у церкві св. Юра відбулося відкриття навчального року Школи українознавства Об'єднання українців Америки „Самопоміч“ у спортивній залі Академії св. Юра. Привітальні промови висловили директор школи Іван Макар й адміністратор школи Наталія Дума. На завершення церемонії, за звичаєм, пролунав „перший дзвінок“.

Щосуботи школа пропонує батькам і дітям навчальний плян, який збагачує знання української мови, культури, літератури, географії й історії та плекає духовність. У школі навчаються близько 200 учнів від дошкільця до 12-ої класу. Також діє „Світличка“ під омофором 83-го

відділу Союзу Українок Америки для дітей від трьох до п'яти років.

До провладу школи входять також Таля Даниш – адміністративний заступник директора, Христина Васильків – академічний заступник, Н. Дума – адміністратор, вчителі Наталія Гуга, Уляна Ганущак, Оля Кіт-Вовк, Наталія Єзерська, Світлана Грабовська, Вікторія Слободян, Ганна Тупиця, Галина Галичанівська, Оля Матвіїшин, Валентина Глушак, Настя Антонів, Сергій Шокало, Михайло Барабаш. Релігієзнавство викладають Сестри Юлія Брониська і Віра Юлик, співом провадить Еля Романишин, а бібліотекою завідує Зоряна Винар.

Вчителі та адміністратори працюють з допомогою батьківського комітету. Поряд з навчальною програмою, школа влаштовує

культуральні, мистецькі й розважальні імпрези, бере участь у суспільних акціях. У календарі щорічних подій є карнавал 2 листопада, відзначення 80-річчя Голодомору 23 листопада, Різдвяний концерт 14 грудня, а в наступному році – свято з нагоди 200-ліття від народження Тараса Шевченка 8 березня і Гагілки 20 квітня.

Школа українознавства у Нью-Йорку діє вже 64 роки завдяки праці й підтримці вчителів, адміністраторів й батьків, при постійній духовній опіці церкви св. Юра і щедрій фінансовій підтримці товариства „Самопоміч“.

Навчання відбувається щосуботи від 9-ої год. ранку до 1-ої год. пополудні. Адреса школи: 215 E, Sixth St., New York, NY 10003. Детальніші інформації є на шкільному веб сайті: www.ukrainianschoolnyc.org.

Вчителі і учні Школи українознавства в Нью-Йорку. (Фото: Тарас Глум)

Семінарія відкрила навчальний рік

о. Василь Дмитришин,
Володимир Суканець

СОМЕРСЕТ, Нью-Джерсі. – 28 вересня в каплиці семінарії св. Софії Української Православної Церкви в США відбулося офіційне відкриття нового навчального року. Літургію очолили Митрополит Антоній та Владика Даниїл, яким співслужили священники з навколишніх парафій.

Обидва єрархи у проповідях наголошували на тому, яким має

бути добрий християнин-семінарист.

В цей день святкував свій день народження Владика Даниїл, якого привітав настоятель церкви-пам'ятника св. Андрія о. Юрій Сівко.

В другій частині урочистості, в їдальні, священники, семінаристи і гості вітали Владика Даниїла з днем народження. Владика благословили присутніх і побажали їм легко розпочати і добре завершити своє навчання.

Учасники відкриття нового навчального року в семінарії.

Відбулася презентація „Альманаху 100-ліття Пласту“

ВАШІНГТОН. – 22 вересня Бібліотека при Українському католицькому крайовому соборі Пресвятої Родина та Пластове городище „Перші Стежі“ у Вашингтоні влаштували презентацію книги „Альманах 100-ліття Пласту“ та висвітлення фільму „Симфонія радості“ з Ювілейної Міжнародної Пластової Зустрічі у Львові, що відбулася влітку 2012 року. Прелегент Ярослава Рубель (стоїть), голова редколегії, та Наталка Соневицька передали по примірникові книги о. Василеві Харюкові для бібліотеки при соборі та Юрієві Добчанському для Бібліотеки Конгресу.

Яро Бігун

СТОРІНКА УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

НОВІ ЧЛЕНИ УНСоюзу

Еліза Безбах, дочка Ірини Безбах і Фелікса Хмельковського з Сомерсету, Нью-Джерсі, – нова членка 269-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили Леся і Лев Хмельковські.

Ліяна Б. Павлюк, дочка Меланії і Маркіяна Павлюків, з Судбури, Массачусетс, – нова членка 153-го Відділу УНСоюзу. Свою внучку забезпечили Ніла і Борис Павлюки.

Представники УНСоюзу на фестивалі в Ньюарку

НЮАРК, Нью-Джерсі. – Представники Українського Народного Союзу розповсюджували УНСоюзіві матеріяли, „Свободу” та „The Ukrainian Weekly” на 13-му Українському фестивалі при церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку у суботу, 28 вересня. Зліва: Ненсі і Майкл Богдани, Марійка Дрич та Стефан Вельгаш.

ШУКАЄТЕ РОБОТУ? МОЖЕМО ДОПОМОГТИ!

Шукаємо ліцензованих продавців страхувань життя та ануїтетів. У випадку відсутності ліцензії, можемо сприяти її отриманню.

Приєднуйтесь!

888-538-2833

Ukrainian National Association
Since 1894

Український Народний Союз

з 1894 року

ОКСАНА СТАНЬКО
Ліцензований продавець Страхування Життя
OKSANA STANKO
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
32 Peachtree Rd.
Basking Ridge, NJ 07920
Tel.: 908-872-2192; email: stankouna@optimum.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Ліцензований Продавець Страхування Життя
CHRISTINE BRODYN
Licensed Life Insurance Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave.
Springfield, NJ 07081
Tel.: 973-376-1347

Майбутнє своєї родини забезпечте тепер!

Придбайте*:

- ЖИТТЄВЕ СТРАХУВАННЯ (LIFE INSURANCE)
- АНУЇТЕТИ (ANNUITIES)
- ВИВІНУВАЛЬНІ ГРАМОТИ (ENDOWMENTS)

* Наявні не в усіх штатах.

Звертайтеся до нас:
Продажі – 888-538-2833 ext. 3055
2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054

Загальні інформації – 800-253-9862
www.UkrainianNationalAssociation.org
facebook.com/UkrainianNationalAssociation

ПАРАФІЯ СВ. КОНСТАНТИНА ВІДЗНАЧИЛА 100-ЛІТТЯ

Учасники бенкету в Українській католицькій парафії св. Константина. (Фото: Богдан Іваськевич)

Зенон Степчук

МІНЕАПОЛІС, Мінесота. – Українська католицька парафія св. Константина 21-22 вересня відзначила 100-ліття від свого заснування.

У 1912 році мала група українців разом з новоприбулим о. Константином Курилом вирішила створити першу Українську греко-католицьку парафію в Мінеаполісі, щоб 70 родин брали участь у Богослуженнях. Освячено наріжний камінь церкви 17 серпня 1913 року.

Парафія постійно росла і в 1971 році вирішила побудувати нову церкву, котру освячено в 1972 році. Продовж свого існування парафія була дуже активною, включала школу українознавства, жіночий і чоловічий клуби, моло-

діжні організації, церковний хор.

Святкування розпочалося бенкетом 21 вересня в залі Українського культурного центру. Понад 270 гостей прибули на бенкет. Між ними були Єпископ Свято-Миколаївської Єпархії Ричард Семенюк, парох о. крилошанин Михайло Стельмах, о. Роман Ворончак з дружиною Люсею, о. Михайло Розмариневич з дружиною Донною, о. Ігор Лабасевич, парох Візантійської церкви св. Івана Хрестителя, гості з українських православних церков св. Катерини і свв. Михайла і Юра.

Ансамбль „Черемош“ виконав танець „Привіт“, після чого о. М. Стельмах привітав гостей. Церковний хор під керівництвом Юрія Івана заспівав молитву „Отче наш“ і „Многая Літа“.

Ведучий програмою Тарас Підгайний розпо-

вів про свої пригоди в суботній школі і вступ у ряди хлопців-вівтарників. Він подякував голові ювілейного комітету Михайлині Реймонд і всім членам за підготування свята.

Всі присутні на бенкеті одержали в подарунок пам'ятну книжку, котру підготували Михайло Силван, Галина Татарин, Леся Гуцал і Зенон Степчук.

У своїй промові Владика Семенюк розповів історію парафії, віддав хвалу її засновникам і всім наступникам за збереження традицій і обряду для сучасного покоління.

Святкування продовжувалося 22 вересня Архиєрейською Службою Божою. Після Служби всі були запрошені на поштунок.

(Закінчення на стор. 10)

Soyuzivka
for all seasons

Save the date!

Halloween Weekend!

October 25-27, 2013

FRIDAY
TREMBITA Opens – 9 p.m.
Featuring the music of EMCK – 10 p.m.

SATURDAY
MASQUERADE PARADE – 4:30 p.m.
Other details to follow

COSTUME ZABAVA – 9:30 p.m.
Featuring Svitanok

\$20 entrance fee for all guests

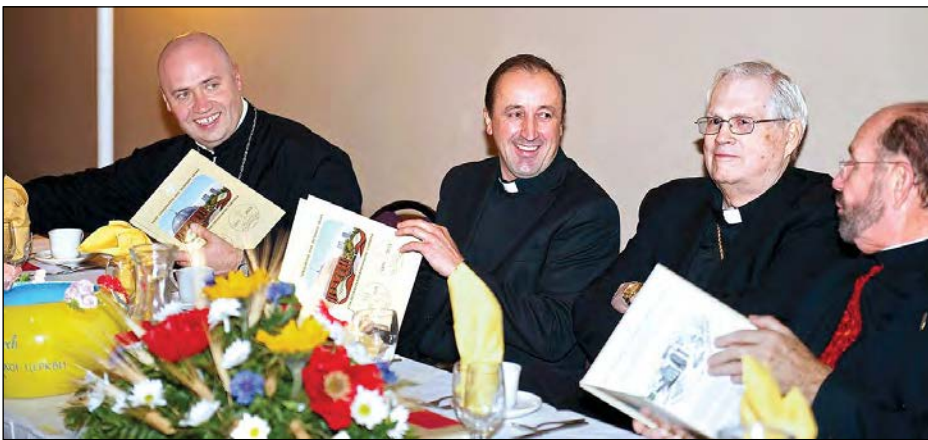
216 Foordmore Rd. P. O. Box 529 • Kerhonkson, NY 12446 (845)626-5641 • Soyuzivka@aol.com www.Soyuzivka.com

2013
Masquerade
Winner
Could be you!

Парафія св. Константина... (Закінчення зі стор. 10)

Анніка Луців та Кіфер Міськів вітають Владика Ричарда Семенюка.

Учасники свята (зліва): о. Ігор Лабасевич, о. Роман Ворончак, Владика Ричард Семенюк, о. крилошанин Михайло Стельмах.

УКРАЇНСЬКА НАЦІОНАЛЬНА ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА СПІЛКА

УВАГА АКЦІЯ!
ПРОПОЗИЦІЯ ДІЙСНА ПРОТЯГОМ ОБМЕЖЕНОГО ЧАСУ

Депозитний сертифікат (CD) на
15 МІСЯЦІВ

1.10%

МІНІМУМ \$2,500.00
Відповідно до положень і умов вищевказаної пропозиції.

Для додаткових інформацій звертайтеся в наш головний офіс або до наших філій.
Наш персонал розмовляє англійською, українською, польською та російською мовами.

ГОЛОВНЕ БЮРО:
215 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 • Tel. (212) 533-2980 • Fax. (212) 995-5204

ВІДДІЛЕННЯ:
БРУКЛІН - 1678 East 17th St., Brooklyn, N.Y. 11229 • Tel. (718) 376-5057 • Fax. (718) 376-5670
САВТ БАВНД БРУК - 35 Main St., So. Bound Brook, N.J. 08880 • Tel. (732) 469-9085 • Fax. (732) 469-9165
ПЕРТ АМБОЙ - 615 Amboy Ave., Perth Amboy, N.J. 08861 • Tel. (732) 802-0480 • Fax. (732) 802-0480

(866) 859-5848
www.UkrNatFCU.org

Your savings federally insured by FDIC
and backed by the full faith and credit of the United States Government

NCUA
National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

ДОСТАВКА ПАКУНКІВ З РУК В РУКИ

**НОВІ КОРОТКІ
ТЕРМІНИ ДОСТАВКИ
ПАКУНКІВ В УКРАЇНУ**

Літаком: 5-8 робочих днів
Кораблем: 3-5 тижнів

- Доставляємо літаком або кораблем в країни США
- Пересилаємо гроші за найнижчими цінами
- Доставка листів та пакунків з рук в руки
- Забираємо пакунки з дому

**24 РОКИ
КОМПАНІЯ НАДІЙНО
СЛУЖИТЬ ГРОМАДІ**

- Доставка пакунків та вантажів з України в США
- Відправка автомобілів в контейнерах
- Розмитнення вантажів в Україні
- Професійна упаковка

ІНФОРМАЦІЯ ТА ПРОПОЗИЦІЇ:
www.Meest.us

ЗАМОВЛЕННЯ КУР'ЄРА:
1 800 288 9949

УКРАЇНА | РОСІЯ | БІЛОРУСЬ | МОЛДОВА | ЛИТВА | ЛАТВІЯ | ЕСТОНІЯ

АЗЕРБАЙДЖАН | ГРУЗІЯ | КАЗАХСТАН | КИРГИЗСТАН | УЗБЕКИСТАН

МИСТЕЦТВО

Це був не концерт, а молитва

Андрій-Юрій Горняткевич

КАЛГАРІ, Альберта. – 27 й 29 вересня Камерний хор „Spiritus“ під проводом д-ра Тімоті Шанца (Timothy Shantz) двічі дав концерти української духовної музики в Українській греко-католицькій церкві св. першомученика Стефана і в римо-католицькій катедрі Пресвятої Богородиці. Концерти відбулися за матеріальною й моральною допомогою Фондації Тисячоліття Хрещення України.

Хор виконав твори Артема Веделя (1767-1808)

і Романа Гурка (народився 1962 року).

Концерт розпочався уривками з „Божественної Літургії“ А. Веделя. Перше відділення концерту закінчилося „Панахидою за жертв Голодомору“ Р. Гурка, де партію священника співав Пол Гріндлей.

Друге відділення концерту почалося 10-им двохорним концертом А. Веделя на слова псалма „Господь – то мій пастир“. Тоді хор виконав уривки з „Третьої Божественної Літургії“ Р. Гурка (канадська прем'єра). Цей твір повторює деякі мотиви з його попередніх творів, але скомпонуваний до англійського тексту.

Концерт закінчився 9-им двохорним концертом А. Веделя.

Камерний хор „Spiritus“ постав 1995 року і виконує старовинні та сучасні твори з цілого світу. Хор здобув визнання в Канаді та за її межами, відзначений нагородою Міністерства культури у 2011 році, а 2010 року здобув першу нагороду на всеканадському конкурсі аматорських хорів.

Мистецький керівник і диригент хору Т. Шанц працює як співак і диригент низки хорів, зокрема він хормайстер Калгарської філармонії. Брав участь у фестивалях у Канаді й Європі.

Це був не концерт, це була молитва. Цьому, безперечно, сприяв той факт, що обидва виступи відбулися в храмах.

Ансамблю „Полунічка“ виповнилося 20 років

Василь Романчук

ЛьВІВ. – Відомому народному дитячому хореографічному ансамблю „Полунічка“ у травні виповнилося 20 років. Святкові імпрези відбувалися в найкращих залах Львова – міському палаці культури ім. Гната Хоткевича, Національному українському драматичному театрі ім. Марії Заньковецької, Національній Опері ім. Соломії Крушельницької, а також на проспекті Свободи та на площі Ринок у Львові.

Наприкінці 1980-их років з університетським дипломом до школи ч. 53 прибула молода вчителька Наталя Добинда. З перших днів вона поринула у вир шкільного життя. Дирекція запропонувала їй організувати в школі танцювальний гурток. Росла його популярність, і вже в 1990 році танцювальний гурток налічував 150 юних танцюристів з різних львівських шкіл.

У 1993 році гурток було перетворено на хореографічний ансамбль народного танцю „Полунічка“.

Розпочалася копітка і наполеглива творча праця. Умілий добір репертуару, основу якого склали народні танці західної України, зростання виконавської і сценічної майстерності ансамблю вивели цей колектив у число найкращих у Львові. „Полунічки“ присвоїли звання Зразкового ансамблю, а у

Одна з груп ансамблю „Полунічка“ після виступу в Болгарії.

2009 році – Народного.

Нині в ансамблі майже 450 учасників віком від 5 до 17 років. У творчому доробку – понад 80 танців і хореографічних композицій українських і багатьох народів світу.

Юні львів'яни представляли українське хореографічне мистецтво на міжнародних фестивалях дитячої та юнацької творчості в Туреччині, Польщі, Італії, Болгарії, Росії, на міжнародних туристичних виставках у Берліні, Познані, Відні та Мілані, брали участь у Днях Украї-

ни на острові Мадейра, виступали з концертом у резиденції Санта Клауса „Рованіємі“ (Фінляндія), на старовинному сардинському весіллі в Італії, на фестивалі „Радість Європи“ в Белграді.

На все життя запам'ятається кожному учасникові ансамблю авдієнція у Папи Римського Бенедикта XVI та благословення Святійшого Отця на щасливе дитинство і творчу працю. Тепло приймали юних львів'ян у Швеції і Чехії, Угорщині і Словаччині, Латвії та Іспанії.

Визнанням високого мистецького рівня ансамблю була його участь у престижному Всеукраїнському тевевізійному проєкті „Крок до зірок“. Саме цей творчий дитячий колектив став організатором міжнародного фестивалю „Полунічка і друзі“, який уже вчетверте відбувся у Львові.

Чимало колишніх учасників ансамблю стали професійними артистами.

Уже восьмий рік в ансамблі танцює мій онук Роман Романчук. Дітей вчать Заслужений хореограф Н. Добинда, головний хореограф Юрій Шутяк, хореографи Олена Радовець, Вікторія Шаповалова, Олеся Шутяк, концертмайстри Олександр Бровко, Юрій Кіпень, Владислав Лисенко.

Постійну підтримку „Полунічка“ має від директора школи ч. 53 Наталії Ворони, директора школи ч. 23 Любові Милян, директора гімназії „Престиж“ Богдана Волошина, голови батьківського комітету Лариси Кельман, художнього керівника народного студентського ансамблю „Черемош“ Національного університету ім. Івана Франка Василя Піпаша.

Є у „Полунічки“ заповітна мрія: показати свій творчий доробок в США. Нині ця мрія може стати реальністю. Адже Парма в штаті Огайо нещодавно стала побратимом Львова.

Роман і Надія Федіни малюють гуцульське життя

Левко Хмельковський

Роман і Надія Федіни малюють гуцульські свята. Н. Федіна народилася на Івано-Франківщині в 1961 році, Р. Федіна – на Львівщині у 1953 році. Вони закінчили Львівський державний інститут прикладного та декоративного мистецтва, були учасниками шести Всеукраїнських і семи міжнародних колективних виставок.

Після одруження працювали з художньою керамікою, а в останні роки переважило малярство. Вони – дипломанти XIX міжнародного гуцульського фестивалю. Їхні творчі роботи з кераміки і живопису прикрашають приватні колекції в США, Канаді, Англії, Німеччині, Польщі, Бельгії, Шотландії. Подружжя належить до творчого активу Львівської національної спілки художників України.

Мистецтвознавець Роман Яців писав про них: „Роман і Надія вирушили в свою мітологічну мандрівку, дедалі глибше занурюючись у гуцульський етнокультурний вир, який відбрунцькувався кількома картинними серіями.“

Найпершою став народний танець, який задав ритмічну структуру усім композиціям серії. Полотна подружжя кореспондують з візрцями українських художників-модерністів Миколи Бутовича, Едварда Козака та інших,

для яких тема гуцульщини стала свого роду плідним екзотичним приводом для розкриття власної екзистенції“.

Директор музею „Яворівщина“ Мар'яна Гаврилюк-Гасиджак написала з приводу їхньої виставки в музеї: „Хто вже встиг поспілкуватися з творчим подружжям Федінів, оглянув полотна, написані ними у чотири руки, той пережив настільки яскраві, барвисті та незабутні хвилини, що буденні клопоти, з їхньою сірістю, враз змеркли. Кожна картина, створена обома художниками у тандемі, несе океан позитиву, дихає теплом та коханням, вірністю та щирістю, величним українським талантом та натхненням“.

Подружжя звернулося до тижневика „Свобода“ з листом, у якому зазначило: „Метою нашої творчості є популяризація культури українських Карпат: звичаїв, традицій, обрядів. Темою наших творів стали чарівність та етнос Карпатського краю. Особливо нас захопило багатство кольористичного світу Гуцульщини. Найбільшу увагу ми приділили кольористиці, енергетиці та динаміці гуцульських танців. Мовою оригінальної авторської подачі намагаємось донести ці почуття до глядача. Наш сайт www.fedyna.com.ua. З цього сайту узяті вміщені поруч копії окремих картин.“

Роман і Надія Федіни. „Вівчара в садочку...“ Полотно. Олія.

Парсипані, Нью-Джерсі

До 200-річчя з дня народження Тараса Шевченка

Старовинні поштівки зберегли у Каневі

Олександр Костирко

ЧЕРКАСИ. – 10 вересня в музеї „Кобзаря“ відкрилась виставка „Світ старовинних поштівок“, присвячена 200-літтю з дня народження Тараса Шевченка та 40-річчю філокартичної колекції Шевченківського національного заповідника на Тарасовій горі в Каневі. На виставці показано 315 листівок, що їх видали в кінці XIX ст. і на початку XX ст. найбільші видавництва того часу Гранберга (Стокгольм), „Рассвет“ (Київ), Шерера, Набогольца (Москва) та інші.

Збирання і вивчення ілюстрованих поштових карток у Шевченківському національному заповіднику розпочалося 1972 року, у 100-ту річницю введення в поштовий обіг перших відкритих листів на теренах Російської імперії, до складу якої тоді входила Україна. Сьогодні колекція нараховує близько 1,500 предметів музейного значення.

Листівки є щедрим джерелом для всіх, хто цікавиться історією, культурою, звичаями та традиціями рідного краю. У кожній – свій зміст, своя істо-

рія створення і видання, свій шлях до колекції.

Шевченківська тематика – визначальна у фондовій збірці заповідника. На представлених у виставкових залах листівках зображені автопортрети і портрети Т. Шевченка, пам'ятники Кобзареві, репродукції його картин, ілюстрації інших мистців до віршів та поем Т. Шевченка, репродукції творів мистецтва, присвячених поетові та вшануванню його пам'яті, а також міста і села, пов'язані з життям Кобзаря.

На одній з перших листівок, що надійшли до фондової колекції, – „Канів. Загальний вигляд з боку Дніпра на могилу Тараса Шевченка“ (її надрукував Теодор Бутвін в 1910 році) зображено довголітнього охоронця Тарасової гори Івана Ядловського в саду біля Шевченкової могили. Ліворуч хата – перший музей „Тарасова світлиця“.

Усі ці поштові картки яскраво свідчать про невмирущу славу великого Кобзаря та величезну пошану до нього. Колекція заповідника постійно поповнюється.

2,100 читців поезії Т. Шевченка

Учасники „Поетичного марафону на основі творчості Тараса Шевченка“. (Фото: Ганна Бонка)

Юлія Яручик

ОСТРОГ, Рівненська область. – Національний університет „Острозька академія“ вже вдруге потрапив до Книги рекордів України після того, як студенти, викладачі та гості 1 жовтня організували до 200-річчя від дня народження Тараса Шевченка „Поетичний марафон на основі творчості Тараса Шевченка“.

2,100 учасників акції одночасно читали вірші великого Кобзаря. Представник Національного проекту „Книга рекордів України“ у Рівненській області Олександр Шустерук зафіксував рекорд і вручив диплом, що підтверджує досягнення.

Студенти академії продовжили поетичний марафон символічним танцем, під час якого виклали на академічному стадіоні „живий“ портрет українського генія.

Виповнилося 100 років пам'ятникові

Марта Осадца

ВИННИКИ, Львівська область. – 28-29 вересня у містечку урочисто відзначили 100-ліття першого в західній частині України пам'ятника Тарасові Шевченкові.

В історико-краєзнавчому музеї відбувся науковий семінар і були відкриті виставки: „Львівські художники шляхами Кобзаря“, де представлені твори мистців, які подорожували в Україні, Литві, Казахстані,

Петербургу, та виставка ілюстрацій до творів Т. Шевченка „Шевченкіана Софії Карафи-Корбут“.

Також відбулися концерти колективів Львівської національної музичної академії ім. Миколи Лисенка та хору „Дударик“, а біля пам'ятника Кобзареві відбулася урочиста академія і поминальний Молебень за участю представників усіх конфесій.

Була погашена ювілейна марка „Пам'ятникові Тарасові Шевченку у Винниках 100 років“.

Поштові листівки з нотами пісень на слова Тараса Шевченка.

Музей представив проект „200 кроків до Тараса Шевченка“

Наталія Бойко

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – У краєзнавчому музеї 24 серпня відбулася презентація проекту „200 кроків до Тараса Шевченка“ (автор Микола Проців). Його мета – за 200 днів до 200-річчя від дня народження Т. Шевченка щодня розповідати про Кобзаря.

У проекті передбачені філателістичні виставки „Останнім шляхом Кобзаря“ Олександра Караневича і „Тарас Шевченко в монументальній скульптурі“ Олега Поливка, виставка афіш Шевченкових свят з фондів музею, видання покажчика „Шевченкіана Бережанського краєзнавчого музею“ та історико-краєзнавчого дослідження „Тарас Шевчен-

ко в Бережанській гімназії“, проведення в музеї першої лекції нового навчального року „Ми чуємо тебе, Кобзарю, крізь століття!“.

Спільно з товариством „Адамівка“ ім. Володимира Савчака в міському будинку „Просвіти“ проведемо виставку „Шевченко в нашій хаті“, експонатами якої мають стати предмети з кожної хати вулиці Шевченка. Буде видано поштову картку „Розкази світові про 200-річчя Тараса Шевченка“ (автор Олег Шупляк).

200 пронумерованих поштівок з автографом автора розійдуться в „Тиждень листа“ (7-13 жовтня) в Бережан на адресу українських (і не тільки) інституцій на всіх материках.

Пам'ятник Тарасові Шевченкові у Винниках. (Фото: прес-служба Винниківської міської ради)

**Щоб розмістити рекламу у „Свободі“,
телефонуйте на 73-292-9800, дод. 3040**

ПАНОРАМА ЖИТТЯ В УКРАЇНІ

Фестиваль „Рурисько-2013“ – свято музики

Тетяна Будар

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – 6-7 липня відбувся третій етнофестиваль „Рурисько“, організований громадською організацією „Рідне місто“ (керівник Володимир Якимів) в урочищі Рурисько, де б'є джерело з кришталево чистою водою.

Численних гостей фестивалю розважали гурти з Києва, Тернополя, Івано-Франківська, Ужгороду, Рівного, багато інших. Гостями фестивалю стали гурт „Пава“ (Мінськ, Білорусь), письменники Ірена Карпа й Антін Мухарський.

Усі брали участь у літературних зустрічах, читаннях біля вогнища, театральних дійствах, феєричній купальській ночі з обрядовими піснями й танцями, етновесілля (справжньому) з величезним весільним короваем вагою 35 кілограмів, що увійшов у Книгу рекордів Бережан.

Весільний коровай вагою 35 кілограмів. (Фото: Тетяна Будар)

Діяли фотовиставки, експозиції художніх картин, вишиванок, біжутерії, виробів з глини. Відбулися й спортивні змагання.

Фестиваль в урочищі Рурисько. (Фото: Тетяна Будар)

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці
за сприяння Українського Інституту Америки
має честь запросити Вас
на презентацію своїх нових видань

до 200-річчя з дня народження Тараса Шевченка

Першу в історії українського
книговидання факсимільну
публікацію першодруку Шевченкової поеми

«Гайдамаки» (1841)

з монографіями

Григорія Грабовича «Поема і критика»

Олеся Федорука «Історія книжки»

та

«Тарас Шевченко в критиці»

Том I - Прижиттєва критика (1839-1861)

Вступне слово

Григорія Грабовича, Президента НТШ-А

Музична програма

Павло Гінтов, Фортепіано

У суботу, 9 листопада 2013 р., о 7 год. вечора

Ukrainian Institute of America

2 East 79th Street

New York, NY 10075

(212) 254-5130 • info@shevchenko.org

Коктейль - Перекуска

Квитки 50 дол.

Полювання без рушниці

Євген Цимбалюк

ДУБНО, Рівненська область. – Дмитро Поліщук навчається у технолого-економічному коледжі, де опановує спеціальність ветеринара. На відкритті княжої мисливської зали в Дубенському замку він дізнався багато цікавого з історії соколиного полювання в Київській Русі, почав тренувати свого сокола „Маня“ для практичних дій. Через рік сокіл став добрим мисливцем за перепелами.

А Д. Поліщук у довколишніх теренах, до Львова, Житомира, Тернополя, Рівного став пропагандистом відродження цих давніх княжих традицій.

Дмитро Поліщук і сокіл „Маня“.

Його з „Манею“ можна бачити на різного роду заходах, де він демонструє навички птаха.

15,265 кілометрів на мопедах

Сергій Горичвіт

ОДЕСА. – Відомий мандрівник Теодор Резвой та інженер-механік Євген Стоянов встановили новий рекорд – за два з половиною місяці вони подолали на мопедах 15,265 кілометрів. Це на 2,842 кілометри більше, ніж зафіксоване у Книзі рекордів Гінеса досягнення італійця Клавдіо Теросона, який проїхав на мопеді з болгарського міста Шумена до Алма-Ати й назад.

Свій мотопробіг „Одеса-Владивосток-Улан-Батор-Одеса“ вони почали 9 липня, а закінчили 30 вересня.

Обидва є членами одеського клубу екстремального автотуризму „Напрямок“. Теодор Резвой – Заслужений майстер спорту України, перший представник Східної Європи, який здійснив трансатлантичний перехід човном на веслах (про цю подорож докладно розповідала „Свобода“ у 2003 році). Євген Стоянов – інженер-механік, здатний у найскладніших умовах полагодити двигуни, ходову частину чи електроо-

бладнання.

Через негоду і бездоріжжя трапилось кілька серйозних поломок. Майже на всьому шляху екстремалів супроводжували зливи, а вночі дошкуляли морози.

Теодор Резвой (зліва) та Євген Стоянов в кінці подорожі.

Наукове Товариство ім. Шевченка
в Америці

запрошує на доповідь

д-ра

Анастасії Гринько

(Могиланська Школа журналістики,
викладач Колумбійського університету 2013-2014)

**Медія в Україні: виклики й етичні дилеми
сучасних журналістів**

в суботу, 19 жовтня 2013 року

о 5-ій годині по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

Вісті Фундації імені Івана Багряного

Жовтень 2013 року, ч. 157

Енциклопедія українського опору

Нижче вміщено продовження статті Івана Дзюби „Енциклопедія опору“ до книги „Українські вісті“ і в Європі й Америці“, яку опрацював Сергій Козак теперішній головний редактор газети Співки письменників України „Літературна Україна“. Початок був опублікований на сторінці Фундації 20 вересня.

Перше число газети вийшло 19 листопада 1945 року, і вже в його змісті окреслилися тематичні напрями, які стануть визначальними для неї. Відкривалося воно рубрикою „Перед світлою пам'яттю“ – матеріалами про „зимовий похід“, про „героїв-мучеників під Базаром“. Надалі тема історичної пам'яті, насамперед пам'яті про давні й недавні жертви й здобутки, про визначні віхи української історії, стане однією з головних і постійною. Їй присвячуватимуться статті, інформації про відповідні громадські акції, вірші, есеї, а часом і наукові розвідки або уривки з них, спогади мистців, як-от Олександра Кошиця чи Йосипа Гірянця, або тих, хто пережив сталінські табори (як-от надзвичайно цінні своїм великим і разючим фактажем спогади Семена Підгайного, одного з організаторів і визначних діячів УРДП, про долю українських письменників, мучених на Соловках). Певно, це було й необхідним поінформованню, і неминучою відповіддю на природну моральну та емоційну потребу емігрантської громади, а водночас мало працювати на зміцнення її морального духу та на її консолідацію.

Не менш характеристична й друга рубрика – „Шляхи життя“, – роздуми й дискусії про сутність еміграції, її завдання та форми і якість діяльності. Ця тема протягом багатьох років розросталася за рахунок щоразу нових і нових мотивів, часто полемічного характеру: доводилося не лише спростовувати масовану агресію радянської антиемігрантської пропаганди, а й протистояти опонентам усередині самої еміграції – в тому числі опонентам не менш агресивним і брутальним, ніж радянський офіціоз (обидві ці теми звучали і в матеріалах з'їздів УРДП, і в офіційних публікаціях її проводу).

Тут слід нагадати, що еміграція була дуже неоднорідною під кожним оглядом – ідеологічним, соціальним, культурним. Радянська пропаганда і радянська агентура не шкодували зусиль, щоб зобразити її – або принаймні її політично активну частину – як збіговисько гітлерівських посібників, що, мовляв, утекли від справедливої кари. Так таврували не лише бійців Укра-

їнської Повстанської Армії, а й утікачів з радянської України, яких демагогічно змішували зі справжніми коляборантами. Тиск був такий, що не тільки частина засліплених тодішнім ореолом Сталіна „лівих“ у Західній Європі приймала цю демагогічну версію, а й окупаційна влада західних союзників у Німеччині фактично дозволяла радянським спецслужбам силоміць депортувати багатьох емігрантів до СРСР – на вірну смерть, а уряд Великої Британії, скажімо, видав сталінським катом тисячі донських козаків, що сьогодні є предметом спеціального розслідування в британській пресі та юриспруденції.

Тому зрозуміла важливість постійних публікацій про справжній характер еміграції, більшість якої становили не політики, а інтелігенти, культурні діячі, робітники, селяни, що на власній гіркій долі зазнали жахів сталінського терору і рятувалися від другої, напевно ще страшнішої, його хвилі. Саме від їхнього імені виступали „Українські вісті“ і саме славетний памфлет І. Багряного „Чому я не хочу повертатися до СРСР?“ (1946), перекладений англійською, еспанською, італійською мовами, допоміг багатьом на Заході зрозуміти суть справи (свою блискучу аргументацію І. Багряний вивершив простою і переконливою пропозицією: хай об'єктивний міжнародний трибунал заслухає його і його переслідувачів, – і всі побачать, що Сталін пообіться справедливого суду!).

І пізніше, навіть уже в 1980-ті й 1990-ті роки, газеті не раз доводилося виступати в обороні доброго імені українця (промовиста назва однієї з таких статей „Проти ганьблення українського народу“, 11 квітня 1985, у зв'язку зі спробами частини західної преси використати процес над Іваном Дем'янюком для компрометації України; зрештою, як відомо, була б упередженість, а при від продемонструвати її завжди знайдеться).

Увагу приділяли болючим питанням українсько-єврейських відносин, на яких спекулювали недруги українства, розповідали про участь євреїв в українському визвольному русі. Приміром, у 3-4 числах за 1952 рік (саме у розпал сталінсько-

го антисемітизму в СРСР і страхотливої справи „лікарів-убивць“) надруковано статтю „Українське жидівство боротиметься за незалежність України“, 24 лютого 1957 року – матеріал про наукову конференцію в Українській Вільній Академії Наук (ВУАН), присвячену Арнольдові Марголінові – одному з міністрів-євреїв в уряді Української Народної Республіки; 16 квітня 1961 року подається виклад доповіді у ВУАН Соломона Шварца про українсько-єврейські стосунки в роки Другої світової війни. Такі виступи газети були непоодинокими, вони були продиктовані потребою порозуміння, співпраці й солідарності. Як і відповідний діалог з російською еміграцією (УРДП з цією метою видавала також російськомовний двотижневик „Освобождение“), з польською (скажімо, 28 квітня 1968 року – про діяльність Українсько-польського товариства у Великій Британії).

Водночас „Українські вісті“ послідовно показували успіхи еміграції в об'єктивному інформуванні західних суспільств про українські проблеми, підтримували політичні демарші еміграції щодо західних урядів, відзначали всі випадки уваги західних політиків та урядів до потреб емігрантів і визнання їхньої позиції, до об'єктивної оцінки становища українського народу в СРСР. Особливо важливою стала тема визнання на Заході факту Голодомору 1932-1933 років, для чого вся еміграція, в тому числі й УРДП та її орган „Українські вісті“, зробили дуже багато („Нагадаємо і розкажемо світові“ – так називалася редакційна стаття, опублікована в газеті 8 лютого 1953 року, у пам'ять 20-річчя Голодомору). Згодом під постійну увагу взято й Чорнобильську катастрофу. Постійними були рубрики „Україна і світ“, „Україна за залізною завісою“.

Важливою своєю функцією газета слушно вважала інформування читачів про життя емігрантів у різних таборах, а потім у різних місцях поселення, створюючи таким чином відчуття цілісності розокремленої громади, а то й просто допомагаючи розкиданам війною людям знайти одне одного. З часом, коли великі групи емігрантів переселилися до США, Канади, країн Латинської Америки, Австралії, формуючи осередки української діаспори, ця інформативно-комунікативна функція газети набула особливої ваги і багатоманітного змісту.

Зокрема доводилося постійно і вперто виступати проти всіляких форм дискримінації та компрометації українських переселенців, спростовувати недоброзичливі інсинуації в окремих прорадянських і проросійських органах західної преси, а водночас підтримувати здобутки в самоорганізації, розповідати про громадські й культурні ініціативи різних груп діаспори, показувати зразки їхньої творчості, залучати авторів і кореспондентів з різних кінців світу, де тільки опинялися українці. Скажімо, дуже активними у всіх сферах життя були українці в далекій Австралії, а письменник-полтавчанин Дмитро Чуб (Дмитро Нитченко), який організував плід-

ну видавничу діяльність, став бажаним автором „Українських вістей“, виступаючи зі спогадами про літературне життя в Україні, з нарисами про письменників 1920-1930-их років. Таких прикладів можна було б навести багато.

У кожному числі „Українських вістей“ була інформація про міжнародні справи, політичні заяви провідників західних держав та СРСР – адже події стрімко розвивалися, ситуація швидко змінювалася і потребувала оцінок з української перспективи, як вона бачилася керманічам УРДП, У таких випадках маємо незалежну позицію, далеку від сліпого схвалення акцій Заходу (що приписувала всій еміграції радянська пропаганда), а дуже часто дорікалося західним політикам за їхню недалекоглядність і гру в піддавки з непоступливим тоталітаризмом.

І звичайно ж, як і інші друківані органи еміграції, „Українські вісті“ пильно стежили за тим, що відбувалося на рідній землі, полемізували з публікаціями радянської преси, викривали русифікаторські й колонізаційні заходи влади, зокрема коментуючи документи з'їздів КПРС та інші офіційні матеріали. Поряд з аналітичними розвідками на ці теми, публікувалися й памфлети та фейлетони – коли сам привід до цього спонукав. Скажімо, відома свого часу, бучно розрекламована в СРСР державна акція – видання колективної „поетичної“ книги „Слово великому Сталіну від українського народу“, до написання якої були мобілізовані всі відомі поети, дала привід для фейлетона М. Панаценка „В роздерті сорочці в терновім вінку“ (30 грудня 1948 року); відгуком на горезвісний опус Микити Хрущова „За тісний зв'язок літератури і мистецтва з життям народу“ став фейлетон „Літературознавець з нагаєм“ (31 жовтня 1957 року).

(Закінчення в наступному числі)

Щиро дякуємо за підтримку Фундації!

Від часу появи попередньої сторінки Фундації ім. Івана Багряного прислали пожертви такі особи: 5,000 дол. – Галина й Олексій Воскобійники, 1,000 дол. – Ада Кулик (з них 500 дол. – для журналу „Березіль“ в Харкові, який редагує Володимир Науменко, 350 дол. – на інші потреби та 150 дол. – на потреби Фундації), 100 дол. – Людмила Доброноженко, в пам'ять новоспочилої доброї й дорогої її приятельки Ольги Кондратюк, – на пресовий фонд газети „Промінь Просвіти“ в Кривому Розі.

Управа Фундації щиро дякує всім жертводавцям й прохає й далі підтримувати Фундацію своїми пожертвами, щоб вона могла допомагати сиротам, пресі, видавництвам, конкурсам української мови та всім тим, що роблять старання, щоб Україна якнайскоріше стала українською.

Дописи і листи до Фундації ім. Івана Багряного, членські внески і пожертви просимо посилати на адресу:

19669 Villa Rosa Loop
Fort Myers, FL 33967

Сторінку редагує Олексій Коновал

СПОРТ

Відбувся VI чемпіонат шкіл-інтернатів України з бейзболу

Надія Залюбовська-Ширма

КРЕМЕНЕЦЬ, Тернопільська область. – У Кременецькій школі-інтернаті 17-22 вересня відбувся VI чемпіонат України з бейзболу серед вихованців шкіл-інтернатів віком 10-12 років. Традиційними

учасниками змагань стали команди „Ураган“ з Донецька, „Лутугіно“ з Луганська, „Метеори“ з Мізоча та „Лицар“ з Кременецької школи-інтернату.

На урочистому відкритті чемпіонату були присутні директор Малої бейзбольної ліги в Україні Василь

Тараско, державний тренер з бейзболу Міністерства молоді і спорту України Віталій Лизогубенко, міський голова Олексій Ковальчук та інші.

Спонзорували чемпіонат Товариство допомоги Україні в Каліфорнії, Українська Національна Федеральна кредитівка „Самопоміч“ з Нью-Йорку, Роман Леськів з штату Коннектикат та В. Тараско з Нью-Йорку. Головний організатор змагань В. Тараско у 65-ий раз перетнув Атлантичний океан.

Холодна дощова погода була не на користь гравців. У ході заперккої боротьби перше місце посіла команда з Луганська (тренери Іван Сторожко та Максим Бондарев), друге – з Кременця (тренери Олександр Корчаковський та Тетяна Сохацька), третє місце розділили Донецьк (тренери Микола Мойсеев та Валентина Лазарева) та Мізоч (Роман Головницький та Любов Шмигель).

Найкращим гравцем стала Патріна Медведенко з Луганська.

Роман Леськів вручає нагороду Патріні Медведенко.

Учасники чемпіонату відвідали визначні місця Кременеччини.

На урочистому закритті чемпіонату всі команди були нагороджені цінними подарунками, кожен учасник команди-переможниці та кращий гравець отримали чаші. Усі діти отримали подарунки від спонзорів чемпіонату.

Команда „Лицар“ з Кременецької школи-інтернату.

Урочисте відкриття чемпіонату з бейзболу.

Дмитро Фірташ...

(Закінчення зі стор. 1)

ральный уряд США схвалив рішення про надання землі у Вашингтоні, а в 2006 році Президент Джордж Буш підписав закон, що дозволив Комітетові США у справі визнання Голодомору, у співпраці з Посольством України у Вашингтоні, Службою національних парків та архітектурною фірмою Гартман-Кокс, розпочати працю над проектуванням та схваленням концепції дизайну Меморіалу.

1 жовтня 2013 року Посольство України отримало від Служби національних парків дозвіл розпочати будівництво Меморіалу Голодомору у Вашингтоні за проектом „Поле пшениці“ архітектора Лариси Курилас.

Це досягнення було б неможливим без підтримки з боку Президента України Віктора Януковича та без співпраці усіх сторін, зокрема відомого українського підприємця Дмитра Фірташа. Д. Фірташ погодився надати щедрі пожертви у розмірі 2.5 млн. дол. для виконання фінансових зобов'язань, пов'язаних зі спорудженням Меморіалу Голодомору. Окрім схвалення Федерального уряду, для отримання дозволу на будівництво

було потрібно отримати фонди на суму повної вартості спорудження Меморіалу. Пожертва Д. Фірташа допомогла повністю виконати це зобов'язання.

Представник Д. Фірташа Ентоні Фішер відвідав місце, виділене на Меморіал, у червні. Він був вражений і місцем майбутнього Меморіалу, і наполегливістю та посвятою, з якими дизайнер, архітектори, Посольство України та Крайовий Комітет США у справі визнання Голодомору працювали для досягнення спільної мети.

Пояснюючи свою підтримку справи спорудження Меморіалу Голодомору, Д. Фірташ сказав: „Крайовий Комітет США у справі визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні геноцидом відіграє ключову роль у тому, що люди у всьому світі знають про Голодомор. Завдяки роботі Комітету, зусиллям багатьох небайдужих людей, у Вашингтоні з'явиться Меморіал. Він стане нагадуванням теперішнім та майбутнім поколінням про трагічний етап в історії України. Багато українців, які пережили голод, емігрували до США. Ця країна стала для них домівкою. Меморіал пам'яті жертв Голодомору є даниною поваги цій великій країні, яка відкрила свої двері великій кількості укра-

їнців. Їхні діти – наші співвітчизники – є великою, квітучою та цінною частиною американського суспільства“.

Голова Крайового Комітету США у справі визнання Голодомору геноцидом Михайло Савків так прокоментував надзвичайно щедрий дар Д. Фірташа: „Ми дуже вдячні панові Фірташеві за його щедрість та розуміння важливості спорудження Меморіалу у Вашингтоні. Цей Меморіал інформуватиме тисячі людей про забуту сторінку світової історії. Маючи багаторічний досвід праці у цій справі, я можу з певністю сказати, що без глибокого розуміння та поваги пана Фірташа цей проект не увінчався б успіхом. Наша спільнота висловлює свою подяку та глибоку повагу панові Фірташеві за цей жертвний крок та добродійний акт“.

Коментуючи пожертву Д. Фірташа та отримання дозволу на будівництво, президент Українського Конгресового Комітету Америки Тамара Олексій сказала: „Ми дуже пишаємося тим, що УККА зніціював створення Крайового Комітету США у справі визнання Голодомору геноцидом та радіємо з усього, чого ми досягли до цього часу. Упродовж останніх років ми доклали чимало зусиль, щоб у столиці нашої держави з'явився меморіал

жертвам Українського Голоду-геноциду, і ми вже бачимо результати нашої праці. Нарешті світ матиме правдиве уявлення про жахливий злочин, спрямований проти української нації. Ми щиро дякуємо Дмитрові Фірташеві за фінансування цього проекту та розуміння важливості викриття цієї чорної сторінки в нашій історії – аби такі злочини ніколи не повторилися в майбутньому“.

Завдяки пожертві Д. Фірташа спорудження Меморіалу почнеться вже в перші місяці 2014 року, а наразі на середину листопада цього року планується урочиста церемонія початку будівництва, яка відбудеться на місці майбутнього Меморіалу у Вашингтоні. Докладнішу інформацію про цю урочистість буде подано пізніше.

Про Меморіал Голодомору у Вашингтоні та інші програми Крайового Комітету США у справі визнання Голодомору геноцидом можна прочитати на сторінці Комітету на Фейсбук: <http://www.facebook.com/pages/US-Committee-for-Ukrainian-Holodomor-Genocide-Awareness-1932-33/115928911852192>

Крайовий Комітет у справі визнання Голодомору 1932-1933 років в Україні геноцидом

ПОДОРОЖІ

Суглоби та серце лікують в „Медоборах”

Олександр Вівчарик

КОНОПКІВКА, Тернопільська область. – Найбільші у світі ведмеді-грізлі, які живуть у Північній Америці, на старість лікують хворі суглоби у гарячих водоймах з сірководнем. Таке чинили й карпатські бурі ведмеді. Дикі тварини живуть інстинктами й набутим досвідом. І якщо навіть вони знають про цілющі властивості сірководневих джерел, то не дивно, що й люди давно про них довідалися, зокрема австрійський барон Ян фон Конопко. Він заснував недалеко від Зарваниці невелику колонію німецьких і польських поселенців, якій дав назву Конопківка.

Капличка на території санаторію.

Його також зацікавило сірководневе джерело в мальовничій місцевості. 1829 року в барона гостював д-р Генріх Мосинг. Він здійснив фізико-хімічну аналізу конопківської води і видав німецькою мовою монографію про її цілющі властивості. Маючи таке природне багатство, барон започаткував у Конопківці бальнеологічну оздоровницю, в якій лікувалися місцеві і приїжджі вельможі.

Сучасний санаторій „Медобори” збудовано 1988 року. У ньому одночасно можуть оздоровлюватися 350 відпочивальників. Сучасних рис санаторію надав нинішній головний лікар Василь Мартинюк, який зокрема з'єднав усі корпуси переходами.

Сьогодні цей лікувальний заклад є доволі популярним. У „Медобори” їдуть гості з Польщі, Німеччини, Росії, США і Канади. Вони приймають не тільки сірководневі ванни. Мінеральна вода не гірша моршинської. Нею лікують захворювання кишково-шлункового тракту і печінки. Загалом у „Медоборах” надають понад 100 лікувальних процедур. Оздоровленням людей опікуються 180 працівників.

Проживання в затишних кімнатах, добре харчування і високоякісне лікування коштує 252 грн. (30 дол.) на добу. У січні і навесні діють досить суттєві знижки. Використовують в оздоровленні і нетрадиційні методи – лікування живим нефільтрованим пивом, голубою глиною, продуктами бджільництва, „соляною печерою”, холодом пиявками.

У соляній печері.

До незвичних процедур можна віднести і пиво-медові обгортання, ванни з пива, які позитивно впливають на імунітет і мають косметологічний ефект, обматування торф'яним болотом, що позитивно впливає на хрящову та сполучну тканину організму.

Усе більшої популярності набуває кінна верхова їзда. В людини, котра їде верхи на коні, задіяні понад 100 різних м'язів. Отже, вершник отримує своєрідний масаж, внаслідок чого відновлюються повністю або частково втрачені зв'язки центральної та периферійної нервової системи.

Медобори – це не тільки унікальний санаторій, а й гірський кряж,

який має благотворний вплив на людей. Це частина єдиного в світі гірського кряжу, що з'явився не внаслідок тектонічних процесів, а утворений живими організмами – кораловими поліпами. Унікальне геологічне утворення дає неповторну красу. А за багатство медоносних рослин народ назвав Подільські Товтри у межах України Медоборами (медові бори).

Логотипом санаторію „Медобори” стала працююча і така потрібна людині бджілка, а гаслом – вислів барона Я. Конопка „Вам і нащадкам”. До речі, саме цей санаторій назвали свого часу фабрикою здоров'я. А вже звідси вислів пішов гуляти іншими оздоровницями.

Це найкраще місце для збереження ваших ощадностей!

Інтернет: www.sumafcu.org

Головне Бюро

125 Corporate Blvd
Yonkers, New York 10701
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-220-4090
1-888-644-SUMA

E-mail: memberservice@sumafcu.org

Філія в Йонкерсі

301 Palisade Ave
Yonkers, NY 10703
Tel: 914-220-4900
Fax: 914-965-1936

E-mail: palisade@sumafcu.org

Філія в Спрінг Велі

16 Twin Ave
Spring Valley, NY 10977
Tel: 845-356-0087
Fax: 845-356-5335

E-mail: springvalley@sumafcu.org

Філія в Стамфордї

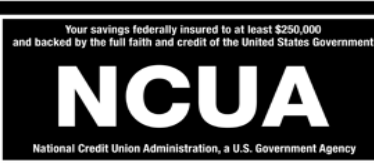
39 Clovelly Road
Stamford, CT 06902
Tel: 203-969-0498
Fax: 203-316-8246

E-mail: stamford@sumafcu.org

Філія в Нью-Гейвен

555 George St.
New Haven, CT 06511
Tel: 203-785-8805
Fax: 203-785-8677

E-mail: newhaven@sumafcu.org

Золота осінь!

Чудова нагода завітати до нас.

Нові Сертифікати (CD)*: на 2 років – 1.40%; 5 років – 2.15%

Ціни на нерухомість поки-що низькі. І наші відсотки також! Криза минає. Купуйте нерухомість тепер, бо коли ціни зростуть, заробите на різниці!

При 20% першому внеску (Для вперше купуючих житло перший внесок становить 10%):

Незмінні ставки: на 10 років – 3.00%;

20 років – 3.75%; 30 років – 4.25%

Плаваючі ставки: на 30 років з періодом 3 роки – 2.625%;

5 років – 2.875%; 7 років – 3.375%

*Ставки виражають річний дохід у відсотках і можуть бути змінені без попередження

Хата на продаж

на посілости оселі ОДВУ ім. О. Ольжича в Лігайтоні, ПА. Мала цеглова в доброму стані хата на 1 акрові землі. Вітальня/їдальня, 3 малі спальні, кухня, стрих, шанда з входом. Окремий великий гараж - повно місця до складу. Окрема (будинок) літня кухня. Хата збудована на український стиль. На посілости: сад, город, ягоди та сосни довкола. До торгування: меблі, машина до кошення трави. Ціна \$100,000. По дальші інформації дзвонити до Ірени Феркуняк, тел. 608-250-3495

ЮРІЙ Б. КОРДУБА

Адвокат

Emphasis on Real Estate, Wills, Trusts and Elder Law

Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

ARKA

Нитки, тканина до вишивання, писанкові прибори, касети, відео-касети, CD, шкільні книжки, хустки, кераміка, різьба.

89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

Друкарня

COMPUTOPRINT Corp.

Established 1972

Clifton, New Jersey

виконує друкарські роботи:

- книжки (в твердій і м'якій оправах)
- журнали (з експедицією, або без)
- канцелярські друки
- весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)

Ваші замовлення виконуємо сумлінно, скоро і на час та з 40-літнім досвідом!

973-574-8800

Fax: 973-574-8887

e-mail: computopr@aol.com

NOTICE

**UKRAINIAN AMERICAN SOCIETY
OF DAYTONA BEACH, FLORIDA & VICINITY**

The Daytona Beach, Florida, Ukrainian American Society Building has been sold. Per our By-Laws, monies lent to the original Building Fund in the amounts of \$500.00 or more, are to be repaid to those original lenders. Most of the funds have been repaid to date except for the following lenders that could not be located:

Stefan Kocherzuk
Izydor & Zenovia Pasichynsky
Awhustyn & Alla Uzwiak
Malaniy & Marta Klym
Walter & Halyna Ziatek-Kowal
Mychaylo & Fenia Raczekwycz

Mykola & Maria Mandrych
Petro Yacyk
Mychaylo Statywa
Walter & Anna Morrow
Iwan Ilemsky

If you are listed above or you are an Heir of someone listed, please contact the following Officers no later than December 31, 2013 to be repaid:

Marianne (Steinberg) Norsesian
President
25 Poinsettia Lane #601
Palm Coast, FL 32164
Ph: (386) 679-2424

OR

Irene (Hanuszczak) Varao
Treasurer
2800 N. Atlantic Ave.
Daytona Beach, FL 32118
Ph: (386) 307-4285
varaoui@mybluelight.com

Інтенсивні Курси Англійської Мови

Всі рівні володіння мовою • Англійська мова для підприємництва
Вдосконалення вміння писати і читати • Підготування до іспиту TOEFL
Повний вибір курсів Apple iMac Photoshop та Office for Mac
"English through the Arts" - Центр Діяльності

Spanish-American Institute

служить міжнародним студентам на Times Square від 1955 р.

215 West 43 Street, Times Square, NY 10036

Тел.: 212-840-7111 • Факс: 212-719-5922

Info@sai2000.org • www.sai2000.org

SKYPE: StudentClub • www.FaceBook.com/StudentClub

*This school is authorized under Federal Law to enroll non-immigrant alien students.
Registered by the Department of Education of the State of New York.*

**LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES**

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE

BELOUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ	ЛІТАКОМ	ДОЛЯРИ	ЕЛЕКТРОНІКА
мінімум 10 фунтів	2-3 тижні мін. 10 фунтів	Пересилка і доставка	220 V

15 років в бізнесі чесно і добросовісної праці.

Полагоджуємо митні справи.

У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.

Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.

Підбираємо пакки з дому безкоштовно.

Пересилка пакчок через UPS для клієнтів з інших штатів.

Call Toll Free 1-800-965-7262

DNIPRO LLC.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

2200 Route 10 West, Suite 109
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

INTERNATIONAL TRADE, LTD
e-mail: roxolanald@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ROXOLANA Travel

- У нас можна замовити авіаквитки на будь-які авіакомпанії до більшості європейських країн.
- Візові послуги до України (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

ROXOLANA Money Service**ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ В УКРАЇНУ:**

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$900 - \$20
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$1000 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1500 - \$37.50
\$400 - \$12	\$800 - \$17	\$2000 - \$50

Маємо ліцензію на пересилку доларів. Також пересилаємо в інші країни.

* Додаткова оплата за доставку. Існують певні обмеження.

ПАКУНКИ В УКРАЇНУ**МОРЕМ • АВІА**

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS.
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888.
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталога.
- Медикаменти на замовлення до України.

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок „Родинний“ з каталога

вміст пакунка:

борошно - 20 ф., гречка - 10 ф., олія - 1 гальон, тушонка - 3 ф., саямі - 3 ф., родзинки - 3 ф., дріжджі - 1 ф., кава мелена - 2 ф., шоколад - 2 плитки. Ціна \$99 за 51 ф.

1-888-ПАКУНОК (725-8665)

LYTWIN & LYTWIN

UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytwyn, Manager
NJ Lic. No. 3212

AIR CONDITIONED ROOMS

Обслуга ЩИРА І СЕРДЕЧНА
Our services are available
anywhere in New Jersey.

Також займаємося похоронами на цвинтарі в С. Бавнд Бруку і перенесенням тлінних останків з різних країн світу.

UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Ave (corner of Stanley Terr.)
UNION, NJ 07083
908-964-4222 • 973-375-5555
www.unionfuneralhome.com

ПЕТРО ЯРЕМА**УКРАЇНСЬКИЙ ПОГРЕБНИК**

Займається похоронами в **BRONX, BROOKLYN, NEW YORK** і околицях

ДАНИЛО БУЗЕТА – директор
Родина **ДМИТРИК**

Peter Jarema Funeral Home, Inc.
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N. Y. 10009

(212) 674-2568

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В NY/NJ/CT/PA
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА“
в Нью-Йорку
повідомляє своїх членів та громаду, що 17
вересня 2013 року відійшов
у вічність довголітній член хору

св. п.
д-р мед. ЮЛІАН ГНОЙ

Похоронні відправи відбулися в п'ятницю, 20 вересня 2013 року в похоронному заведенні Петра Яреми в Нью-Йорку.

Похорон відбувся в суботу 21 вересня на цвинтарі св. Духа в Гемптомбургу, Н. Й.

Складаємо глибокі вислови співчуття дружині Олі та ближчій і дальшій родині.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА
Українського Хору «ДУМКА»
в Нью Йорку

Ділимося сумною вісткою, що наш брат і вуйко

св. п.
Володимир Стрижаковський

відійшов у вічність 24 серпня 2013 року.

В. Стрижаковський народився в Україні, проживав в Бразилії і в Америці.

Вічна Йому пам'ять!

Ділимося сумною вісткою, що 29 вересня 2013 року відійшла у вічність

св. п.
Наталія Кравець-Генкс

народжена 2 липня 1950 року у Вашингтоні, Д.К., донька Філогонія і Соні Кравців. Виростає в українській громаді Вашингтону. Її дідусь, о. Василь Варварів, заснував першу у столиці США Українську православну церкву.

Наталія отримала ступінь бакалавра з історії з Averett College у Вірджинії. Продовжувала свої студії в околиці Вашингтону та працювала в різних державних агенціях, як „Голос Америки“, President's Advisory Council on Historic Preservation, the Smithsonian and the National Endowment for the Arts. Проживала у Силвер-Спринг, Мериленд, у штатах Конектикат, Мишиген, а останнім часом у Ейван, Кольорадо, де працювала для Walking Mountains Science Center - практично-освітньої програми для дітей. Її організаторські здібності допомогли Центру побудувати новий кампус в Avon.

Наталія брала активну участь в шкільній, скавтській, церковній, музичній та спортивній праці. Її любов до природи проявлялися в її заняттях, зокрема у праці у Пласті, вона любила збирати гриби, гнати на плоту, та кулінарію.

Похоронні відправи відбулися в неділю, 6 жовтня, в Українській православній кафедрі св. Андрія у Вашингтоні, Д.К.. Відправи також відбудуться 24 жовтня о год. 4-й по пол. в Beaver Creek Chapel, Beaver Creek, CO, а опісля – прийняття о год. 6-й в Walking Mountains Science Center in Avon, CO.

У глибокому смутку залишилися:

- чоловік Клайд Генкс
- доньки Катерина Ловленд з чоловіком Адамом в Кольорадо
Алана Генкс та Христина Генкс в Кольорадо
- мама Софія Кравець у Вашингтоні
- сестра Оксана Снов з чоловіком Робертом в Тексасі
- вуйко д-р Евген Варварів з дружиною Тамарою в Каліфорнії
- племінники Іларя Прескотт з чоловіком Трависом в Тексасі
Марко Купчик з дружиною Амелією у Вірджинії
- кузини Ірина Прістер з чоловіком Ричардом в Масачусетс,
Вікторія Маркович з чоловіком Іваном в Києві,
Тарас Варварів з дружиною д-р Монікою Гоптман в Арізоні
д-р Василь Варварів в Каліфорнії
Алла Волкошовець з родиною в Рівному, Україна.

Замість квітів, пожертви можна складати на Natalia Hanks School Programs Fund at Walking Mountains Science Center, www.walkingmountains.org, or mail to PO Box 9469, Avon, CO 81620.

Вічна їй пам'ять!

УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „ДУМКА“
в Нью-Йорку
повідомляє своїх членів та громаду, що
9 липня 2013 року упокоївся

св. п.
мгр. ВАСИЛЬ СОСЯК

Як фінансовий фахівець, мгр. Василь Сосяк доклав великих зусиль для існування хору і у 1976 році хор „Думка“ отримав неприбутковий статус у стейті Нью-Йорк.

Похований 13 липня 2013 року на цвинтарі Пайн-Буш в Кергонксоні, Н.Й.

Висловлюємо глибокі співчуття Родині.

ВІЧНА ЙОМУ ПАМ'ЯТЬ!

УПРАВА
Українського Хору «ДУМКА»
в Нью Йорку

В п'яту безмежно болючу річницю відходу у вічність нашого найдорожчого і незабутнього Мужа, Батька, Діда, Брата, Швагра і Стрийка

св. п.
Василя Тершаківця

будуть відправлені
Поминальні Служби Божі в:

- Церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, НДж.
19 жовтня 2013 року о год. 7:45 ранку
- Церкві св. Івана Хрестителя у Випані, НДж.
20 жовтня 2013 року о год. 11:00 ранку
- Українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя в Кенмор, Н.Й.
20 жовтня 2013 року о год. 10:30 ранку

Соборі Входу в Храм Пресвятої Богородиці, Норт-Порт, Fla.
Соборі св. Юра, Львів, Україна
Церкві Різдва Христового, Тернопіль, Україна
Соборі св. Андрія Первозванного, Підволочиськ, Україна
Храмі Успення Пресвятої Богородиці, Кліцко, Україна

Вічна Йому Пам'ять!

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC

УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО

ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209

СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

Шановні читачі!

Висилаючи до „Свободи“ спомини і співчуття з приводу відходу своїх близьких і друзів, не забувайте підтримувати видання тижневика пожертвами на пресовий фонд!

Редакція

Подбайте про Ваше завтра вже сьогодні!

**Відкрийте рахунок
ІРА,**

**щоб забезпечити своє
майбутнє без турбот.**

**Нові вищі відсотки!
3.30% АРУ***

Пенсійні рахунки є забезпечені до 250,000 тис. доларів Державною Адміністрацією Кредитових Спілок - NCUA.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

Завжди професійна, конфіденційна та ввічлива обслуга.

ГОЛОВНЕ БЮРО: 108 SECOND AVENUE NEW YORK, NY 10003 TEL: 212-473-7310 FAX: 212-473-3251

Вигідно розташовані філії:

КЕРГОНКСОН:

6329 Route 209
Kerhonkson, NY12446
Tel: 845-626-2938
Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave
Uniondale, NY 11553
Tel: 516 565-2393
Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31st Street
Astoria, NY 11106
Tel: 718 626-0506
Fax: 718 626-0458

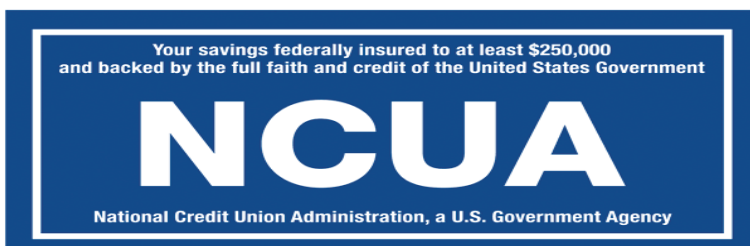
ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street
Lindenhurst, NY 11757
Tel: 631 867-5990
Fax: 631 867-5989

ЕЛЕКТРОННА ПОШТА:
Info@selfreliancenyc.org

ІНТЕРНЕТ:
www.selfreliancenyc.org

**Поза Нью Йорком дзвоніть
безкоштовно:
1-888-SELFREL**

*АРУ - Відсотки у річному відношенні з нараховуваною дивідендою. Дивіденда - 3.25% нараховувана денно може бути змінена без попередження.